

POLSKA ZACHODNIA

Dziś 8 stron.

Dziś 8 stron.

Dziennik poświęcony sprawom narodowym i społecznym na Kresach Zachodnich.

Telefon 13-30.

Konto P. K. O. 303551.

Redakcja i Administracja: Katowice, ul. Warszawska 58.

Redaktor naczelny: Edward Rumun.

Abonament miesięczny: przez pocztę 1 zł 84 gr., w Administracji 1 zł 80 gr. z doręczeniem do domu przez nocztę

POŻYCZKA I BILANS HANDLOWY BYŁY TEMATEM OBRAD NA KONFERENCJI CZŁONKÓW RZĄDU.

Warszawa. (Tel. wł.) Wczoraj o godz. 5 po poł. na Zamku u P. Prezydenta Rzeczypospolitej odbyła się konferencja z udziałem P. Marszałka Piłsudskiego, wicepremiera Bartla oraz ministrów Zaleskiego, Czechowicza i Kwiatkowskiego na temat najważniejszych zagadnień życia gospodarczego kraju, przedewszystkiem zaś w sprawie pożyczki i w sprawie bilansu handlowego.

MIEDZYNARODOWA WYSTAWA SANITARNO-HYGIENICZNA W WARSZAWIE.

Warszawa. (Tel. wł.) We wtorek, 31 bm, odbyło się uroczyste otwarcie międzynarodowej wystawy sanitarno-hygienicznej urządzonej w gmachu szkół Podchorążych I na przylegających do niej placach. O godz. 1 po poł. przybył w otoczeniu swojej świty Prezydent Rzeczypospolitej witany u wejścia przez prezydium kongresu, przedstawicieli zagranicznych delegacji oraz generalicję. Prezydent zwiedził wszystkie działy wystawy, zatrzymując się dłużej w pawilonie urzędu zdrowia magistratu miasta Warszawy, w oddziale Pogotowia Ratunkowego oraz w pawilonie polskich zdrowiośców. O godz. 2 Prezydent żegnany owacyjnie przez zgromadzoną publiczność odjechał na ramek. O godz. 5 po południu odbył się raut na cześć gości w Radzie Miejskiej. O 8 wieczorem uczestnicy Kongresu udali się na koncert do Filharmonii, gdzie zostały wykonane utwory wyłącznie polskich kompozytorów. noczem zostało wygłoszonych szereg referatów.

ZAPRZECZENIE POGŁOSKOM.

Warszawa. — Ministerstwo spraw zagranicznych komunikuje, że wiadomość przedrukowana przez jedno z pism warszawskich z dziennika niemieckiego „Der Tag” o rzekomej wspólnej wizycie przedstawicieli dyplomatycznych Francji i Anglii u ministra Zaleskiego w sprawie skłonięcia Polski do porozumienia z Niemcami jest pozbawiona wszelkich podstaw.

NIEFUDALE MANIFESTACJE KOMUNISTYCZNE W WARSZAWIE.

Warszawa. (Tel. wł.) Wczoraj po południu w różnych punktach miasta próbowali komunistki urządzić manifestacje. Policja jednak nie dopuściła do większych skupień, przyczem dokonała wreszcie aresztowań.

WREZCENIE KAPELUSZA KARDYNALSKIEGO KS. PRYMASOWI HLONDOWI 20 CZERWCA.

Rzym. „Observatore Romano” donosi, że wręczenie kapelusza kardynalskiego arcybiskupowi gnieźnieńskiemu, Prymasowi Polski Hlondowi nastąpi na konsystorzu, zwołanym przez Oka św. na 20 czerwca.

Czynią przygotowania do wojny

A ZAPEWNIĄJA O POKOJOWYCH DAŻENIACH.

Paryż. „Excelsior” donosi z Moskwy o wielkich przygotowaniach wojennych Sowietów. Dziennik pisze: Słowo: wojna, znajduje się na ustach wszystkich. Rokowania w sprawie paktu neutralnego z Polską nie przeskadzają. Sowietom wzmacniać pod względem wojskowym polskiego pogranicza. Równocześnie dokonano poważnych przesunięć wojskowych w kierunku Dalekiego Wschodu. Oficerowie czerwonej armii otrzymali szereg instrukcji na wypadek mobilizacji.

Moskwa. „Prawda” twierdzi, że zerwanie przez Anglię stosunków z Rosją sowiecką pozostaje w związku z usiłowaniami Anglii do wprowadzenia stosunku między Z. S. R. R. a państwami kapitalistycznymi nowej fazy wyzonej walki. Oświadczenie George Lloyd'a potwierdza, że zerwanie stosunków oznacza przygotowywanie wojny przeciwko Z. S. R. R. Rząd sowiecki —

kończy „Prawda” — hedac przedmiotem ciągłych prowokacji i najbardziej niebezpiecznych wyznań, stwierdza przed całym światem swe stanowcze pokojowe dążenia.

POGŁOSKI O PRZYGOTOWANIACH ANGLJI DO INTERWENCJI WOJSKOWEJ.

Moskwa. Leningradzki korespondent „Prawy” twierdzi, że eskadra angielska, która w czerwcu przybędzie do Helsingforsu, pozostanie tam aż do późnej jesieni. Korespondent „Prawy” dowiaduje się z kół marynarskich, że prawdopodobnym jest, iż admiralica angielska ze względu na zerwanie stosunków ze Sowietami postanowiła utrzymać na Bałtyku oddział obserwacyjny: „Prawda” twierdzi, że Anglia przygotowuje interwencję wojskową.

Anglia ma nowy kłopot z Egiptem.

MOŻLIWOŚĆ ROZWIĄZANIA PARLAMENTU EGIPSKIEGO. — WŁOCHY CHCA POMÓC ANGLJI W UTRZYMANIU „PORZĄDKU” W EGIPCIE.

London. — Lord George Lloyd, wysoki komisarz brytyjski przy rządzie egipskim wręczył wczoraj premierowi Sarwat Paszy notę rządu brytyjskiego, zredagowaną w tonie stanowczym, lecz przyjaznym. Nota zawiera szereg uwag i postulatów rządu brytyjskiego i ma na celu usunięcie nieporozumień, które wyłoniły się w czasach ostatnich, w związku z niektórymi zagadnieniami armii egipskiej. Bezpośrednią przyczyną, która wywołała notę są pewne przedstawienia poczynione przez komisję wojskową parlamentu egipskiego. Przedstawiania te zdają się być wyrazem usiłowań niektórych kół politycznych egipskich wciągnięcia armii do polityki i walki partyjnej. Dziśszego „Times” nawołując do faktu wręczenia tej noty, wypowiada poglądy, że nacisk skrajnej lewicy na rząd egipski ma swe źródło w usiłowaniach odwołania Sirdar'owi przewidzianych przez

traktat kredytowy. Usłowania te skłoniły rząd brytyjski do wyraźnego wypowiedzenia się w kwestii armii egipskiej. Stanowiska rządu brytyjskiego nie należy jednak utożsamiać w jakikolwiek dążeniu rządu do wycofania aktu uznania niezależności egipskiej, nadanego w lutym 1922 r. i stanowiącego prawo-państwowy statut tego kraju.

London. — Premier egipski zakomunikował parlamentowi egipskiemu tekst noty angielskiej. Jeżeli parlament nie zgodził się na żądania Anglii, to zostanie prawdopodobnie rozwiązany.

Wiedeń. — „Nene Freie Presse” podaje za „Westminster Gazette” jakoby Włochy dążyły do zrozumienia, że jeżeli nie uczują się dość silne, aby utrzymać porządek w Egipcie i chronić cudzoziemców, to Włochy byłyby gotowe objąć protektorat nad Egiptem.

Mają dość swoich kłopotów

A PRZYSZPARZAJĄ JE INNYM.

Warszawa. Z Moskwy donoszą, iż rząd sowiecki postanowił dnia 15-go czerwca b. r. rozpiąć 12 proc. pożyczkę na sumę 200 milionów rubli, na przelicz 10 lat. Pożyczka ta ma służyć na zagraniczne zakupy Sowietów. Można ją uważać za następstw bezpośredniego zerwania stosunków z Anglią.

Moskwa. Radjostacja moskiewska donosi, że wyjątkowe posiedzenie plenarne komitetu wykonawczego Kominternu zostało zamknięte. Na sesji przyjęto szereg rezolucji w sprawach chińskich, w sprawach groźących niebezpieczeństwem wojny i w sprawie działalności opozycji. Po zamknięciu sesji ogłoszono wezwanie do

robotników i włóścił całego świata, do wszystkich uciskanych narodów, żołnierzy i marynarki, aby bronili rewolucji chińskiej dla podtrzymania Z. S. R. R. Odezwa podkreśla, że wtrącenie do ambasady sowieckiej w Pekinie i zerwanie stosunków z Sowietami przez Anglię stanowi sygnał wielkiego niebezpieczeństwa, w obliczu którego miłata pracujące winny zacięnie swe szeregi do walki z imperializmem światowym.

Moskwa. Komitet wykonawczy trzeciej międzynarodówki przyjął rezolucję proponującą wykluczenie Trockiego w razie kontynuowania przez niego działalności opozycyjnej.

CZY DOJDZIE DO STREJKU NA POCZTACH AUSTRYACKICH.

Wiedeń. Przedstawiciele funkcyjarszów pocztowych i telegraficznych wręczyli wczoraj swoje żądania rządowi, domagając się odpowiedzi do dnia 4 czerwca godz. 10 rano.

Wiedeń. Rokowania pomiędzy urzędnikami pocztowymi i rządem związkowym w Austrii przybrały niepomyślny obrót. Jest bardzo prawdopodobne, że o ile rząd będzie w dalszym ciągu obstawał przy swoich propozycjach, może wybuchnąć strajk generalny wszystkich funkcyjarszów poczt w Austrii.

PRZESILINE RZĄDOWE W RUMUNJI.

Wiedeń. Jak donoszą z Bukaresztu, w tamtejszych kołach politycznych twierdzą, że rząd generała Avarescu znajduje się w stanie dymisji. Dnia 27 maja br. król wyjechał do Szrobie oświadczył, iż życzy sobie, aby stworzony został rząd koncentracji narodowej. Król polecił ministrowi Hiotta zakomunikować wszystkim przywódcóm stronnictw o tem jego życzeniu. W kołach politycznych sądzą, że Hiotta utworzy nowy rząd, którego głównym czynnikiem będzie Brattiana. Znamiennem jest, że komendant 10 korpusu armii gen. Popow został wezwany do kraju.

Z MIEDZYNARODOWEJ KONFERENCJI PRACY.

Geneva. Międzynarodowa Konferencja Pracy w dniu wczorajszym obradowała nad sprawozdaniem komisji regulaminowej, co do zasadniczej sprawy używania w obradach oraz tekstach konwencji języka niemieckiego. Zmiana regulaminu dotychczasowego ma umożliwić w przyszłości posługiwanie się tłumaczami urzędowymi Międzynarodowego Biura Pracy również dla przedmiotów, wyłączaanych w językach nicoficjalnych. W dyskusji zabierali głos delegaci Anglii, Hiszpani, Norwegi, Polski i Włoch. Minister Sokal stwierdził, iż językami oficjalnymi pozostała, nadal i wyłącznie języki francuski i angielski oraz, iż prawo posługiwania się tłumaczami urzędowymi M. B. P. nie może być traktowane jako uprzywilejowanie jednego tylko języka nicoficjalnego. Proponowana zmiana regulaminu została uchwalona, zaś sprawa ocałszania tekstów konwencji w języku niemieckim została ze wszelkich formalnych odesłana do komisji redakcyjnej. Powzięta zatem przez konferencję uchwała nie tylko nie dopuszcza języka niemieckiego, jako trzeciego języka oficjalnego, ale rozszerza ułatwienia, których domagali się Niemcy dla siebie, również na wszystkie inne języki nicoficjalne.

KONSTYTUANTA HISZPAŃSKA SKŁADAC SIĘ BĘDZIE Z CZŁONKÓW MIANOWANYCH PRZEZ RZĄD.

Medina del Campo. Na wiecu unji patriotycznej gen. Primo de Rivera w przemówieniu swem zapowiedział zwołanie w najbliższym czasie konstytuancy, której wszyscy członkowie byłiby mianowani przez rząd. Konstytuancy ta miałaby się zająć szczegółowemi zbadaniem sprawy nowej struktury politycznej Hiszpanii.

Zapomogli czy praca?

Uwagi na temat bezrobocia i bezrobotnych.

Artykuł poniższy, pochodzący z poza redakcji, przynosi szereg interesujących uwag na temat tak zniechęcającej sprawy bezrobocia. Uwagi nie wyczerpują oczywiście całości zagadnienia, to też chętnie otwieramy łamy naszego pisma dla dalszych rozważań i zaleceń w poruszonym dziedzinie.

Znaczenie nowoczesnej klęski społecznej jaką jest bezrobocie ma to co docenia w całej jej rozciągłości. Wynikające bowiem z niej ujemne skutki materialnego niedostatku odbijające się na zdrowiu i moralności bezrobotnego i jego rodziny, powoli, lecz konsekwentnie odbijają się na zdrowiu i moralności całego społeczeństwa. Armia bezrobotnych, wzięta jako specjalny odłam społeczeństwa nie tylko demoralizuje siebie sama, lecz ciągnie do siebie resztę społeczeństwa pracującej, żyje bowiem materialnie jej kosztem, a moralnie wytrąca tę resztę z równowagi. Bezrobotny wymaga ustaw wyjątkowych, zajmując mieszkanie, nie płaci czynszu, nie płaci swych długów, uzyskuje moratoria płatnicze, a jeśli popełnił kradzież, to występki jego winien być oceniany w sposób szczególny, siedzia zmuszony jest stosować wobec niego okoliczności łagodzące.

Jeżeli więc bezrobocie jest klęską społeczną, sięgająca tak głęboko w moralność społeczeństwa, godząca nawet w podstawy praworządności, — to nie można go oceniać jako zjawisko mało ważnego, lecz traktować go należy jako zjawisko o znaczeniu zasadniczym — wymagające szczególnego traktowania i usunięcia.

Niestety ogół, a nawet i czynnicy powołani do energicznego zajęcia się rozwiązaniem tak ważnego problemu traktowały, a nawet jeszcze traktują sprawę bezrobocia jako zjawisko chwilowe. Mimo że tyle lat już trwa ogólne bezrobocie, mimo że ujemne skutki dawno już są widoczne, społeczeństwo pełne jest optymizmu w lepszą przyszłość. Przy wszystkich innych klęskach społecznych, które mogą pozabawić pracy setki tysięcy ludzi, optymizm jest wskazany i uzasadniony; przy klęsce bezrobocia zaś nie. Tu trzeba szukać dróg do usunięcia największego zła społecznego, potrzeba rozumnej inicjatywy i nieustraszonej pracy nad zrealizowaniem każdej myśli zmierzającej do zmniejszenia bezrobocia. Do takiej akcji zaś przyłożyć musi rękę całe społeczeństwo, wskazując ciętym ustawodawczym i rządowej drogi do celu. Pracą najważniejszą zaś, jaką spełniać winno społeczeństwo, jest wskazywanie źródeł pracy w państwie.

A pracy w całym państwie polskim jest wiele. Potrzeba tylko rozłożenie bezrobotnych po całym państwie, czyli że trzeba doprowadzić do emigracji wewnątrz kraju, a można być pewnym, że bezrobocie niedługo należeć będzie do przeszłości. Do umożliwienia zaś bezrobotnym emigracji wewnątrz kraju trzeba pewnych zmian w „Ustawie o zabezpieczeniu na wypadek bezrobocia z 18. lipca 1924, któremi winny się zająć ciała ustawodawcze. Chodzi tu głównie o poczynienie zmian w artykule 13, cytowanej wyżej ustawy, w którym bezwzględnie winno się rozróżnić bezrobotnych żonatych od niezonatych. Wymieniony artykuł traktujący o utracie prawa do zasiłku zawiera obecnie ustęp tej treści: „Bezrobotny może odmówić przyjęcia pracy poza miejscem swego zamieszkania z przyczyny niedostarczenia mu odpowiedniego mieszkania w miejscowości, w której mu pracę zaoferowano”.

Artykuł ten jest więc zupełnie słuszny, jeżeli chodzi o bezrobotnego żonatego.

Nie można bowiem wymagać, aby człowiek żonaty z rodziną, posiadający mieszkanie, miał pójść na pracę w inną dzielnicę państwa bez pewności, czy będzie tam mógł nikomuwać swoją rodzinę i otrzymać tam „odpowiednie” mieszkanie.

Inaczej jest z kawalerem, który łatwiej umiędzie się u innych ludzi. Zresztą przy pracach jak budowa kolei, kanałów itp. same przedsiębiorstwa, wykonujące prace, budują dla swych robotników domki t. zw. „braki”, ponieważ praca nie odbywa się na jednym miejscu, lecz rozciąga się na przestrzeni ułamek kilkudziesięciu, a nawet kilkuset kilometrów.

Jeżeli więc z jednej strony zmienić się ustawę, dotyczącą Urzędem Pośrednictwa Pra-

Niemcy zapiekurowali się „Arcosem”.

CZICZERIN ZAMIERZA ODWIEDZIĆ BERLIN.

Berlin. (Tel. wł.) — Poselstwo sowieckie zwróciło się oficjalnie do rządu niemieckiego o udzielenie pozwolenia na wjazd londyńskiego Arcosu. Przypuszcza się, że pozwolenie udzielone zostanie nie na pewien czas ograniczony, lecz w formie zupełnie nieokreślonej.

Biuro Wolfa donosi, że z personelu Towarzystwa Arcos tylko 120 osób otrzymało wizy na przejazd do Niemiec i to jedynie na

czas ograniczony, a mianowicie na 6 tygodni. „Kreuzzeitung” podaje, że w połowie bież. tygodnia przybędą do Berlina Chinczuk i Rosenholz, którzy mają omówić z rządem Rzeszy szczegóły przeniesienia Arcosu z Londynu do Niemiec. Jeżeli stan zdrowia Cziczeryna pozwoli mu na to, to przybędzie on również do Berlina, aby wziąć udział w tych naradach.

Zatarg angielsko-sowiecki

A STANOWISKO PAŃSTW ZAINTERESOWANYCH.

Ryga. Jak donosi „Social Demokrats” minister Spraw Zagranicznych Ceelens w rozmowie z pełnomocnikiem sowieckim Lorensem oświadczył, iż rząd lotewski zachowa neutralność w konflikcie angielsko-sowieckim.

Berlin. Pótrzędowy komunikat oświadcza kategorycznie, że ze strony angielskiej nie były czynione Niemcom żadne propozycje związane z obecnym zatargiem angielsko-sowieckim. Koła urzędowe nie spodziewają się też żadnych tego rodzaju kroków ze strony angielskiej.

Anglia i Japonia wysyła wojska do Chin Półn.

BORODIN ZNOWU NA WIDOWNI.

Szanghaj. Wedle informacji biura Reutera atak wojsk Feng-Tiena w prowincji Honan zakończył się całkowitą klęską. Wojska południowe przeprowadziły dnia 28 bm. kontratak, zmuszając wojska północne do generalnego odwrotu. Prawe skrzydło tych wojsk wycofało się regularnie, natomiast lewe zmuszone zostało do odwrotu w rozsypanie. Wojska południowe próbują obecnie zgrupować swe

sily. Pozycja wojsk północnych jest więc na ogół zagrożona. Wobec takiej sytuacji, grożącej poważnymi komplikacjami, postanowiono wysłać wojska angielskie i japońskie do Chin Północnych.

Hankou. W sytuacji rządu Hankou nastąpiła dalsza poprawa. Borodin, który wrócił i Czang-Tsza, został powitany manifestacyjnie przez związek zawodowe.

Socjaliści niemieccy nie zaprzeczają idei wielkoniemieckiej.

Berlin. Na manifestacji za połączeniem Austrii i Niemiec, urządzonej przez Volksbund w Gelsenkirchen, wystąpił były minister pruski, socjalista Severing z ostrą krytyką traktatu wersalskiego. Wyrzcił od przekonanie, że połączenie Austrii i Niemiec wcześniej

czy później stanie się faktem w traktacie pokojowym i wymaga jedynie energicznych i konsekwentnych przygotowań. (1) W tym samym duchu przemawiał sekret. Volksbundu Mischler, zalecając wychowanie młodzieży w duchu idei wielkoniemieckiej.

Bójki na uroczystościach ku czci poległych.

Nowy York. Wczorajsze uroczystości ku czci poległych w ostatnich wojnach miały przebieg burzliwy. Przed południem doszło do starć między faszystami a antyfaszystami walkami, przyczem zostało zabitych 2 faszystów. Po południu doszło do burzliwych scen, gdy faszyci chcieli pomóc zabitych.

Po wezwaniu policji, która interweniowała, pokój został przywrócony. Na jednym z przedmieść N. Yorku doszło do rozruchów, ponieważ tajny związek Ku-Klux-Klan zjawił się w swych uniformach. W 4 wypadkach doszło do bójki pomiędzy członkami Ku-Klux-Klanu a policją i publicznością.

cy można zaoferowania bezrobotnemu pracy poza miejscowością jego obecnego zamieszkania, to z drugiej strony winno się pośredniczenie pracy odbywać przez pewną centralę, w której byłoby notowane wszelkie zapotrzebowanie robotników. Centrala zaś przedstawiałaby swoje zapotrzebowanie Urzędem Pośrednictwa Pracy tych okręgów, które dotknięte są szczególnie silnie bezrobociem, — to zaś miałyby obowiązek dostarczyć robotników ofiarując pracę niezonatym bezrobotnym.

Zadaniem centrali byłoby wyszukwanie wszelkich źródeł pracy w państwie i czuwanie, aby tam gdzie otworzy się możliwość pracy nie angażowano ludzi, którzy dotychczas nie pozostawali w żadnym stosunku pracy do pracodawcy, a natomiast dostarczanie ludzi, którzy zawsze byli robotnikami w przedsiębiorstwach. Winno się to odbywać w ten sposób, że jeżeli np. buduje się pewną linię kolejową, to przedsiębiorstwo czy nawet państwo nie winno angażować do pracy okolicznych gospodarzy, którzy w konsekwencji tegoż zaniedbują swoje gospodarstwa, lecz zatrudnić tylko robotników bezrobotnych i to w pierwszym rzędzie z okręgów przyniosowych nawiedzonych wielkim bezrobociem. Angażowanie innych zaś oprócz przekazywanych przez centralę powinno być zagrożone surowymi karami.

Rząd winien dalej starać się o kolonizowanie okręgów leżących około garnizonów wojskowych i rekrutów, który przed wstąpieniem do wojska był bezrobotnym robotnikiem (nie rolnikiem) winno się umo-

żliwić pozostanie w okolicy swego garnizonu. Żołnierzy przyzwyczajają się bowiem do okolicy swego garnizonu, zawiera znajomości i żeni się bardzo często w nieliczne garnizony. Trzeba mu tylko dać możliwość pozostania w tej okolicy, a pewnym jest, że były żołnierzy to uczyni, wiedząc, że w domu czeka go tylko niedużo. Iu to żołnierzy prosi się by ich pozostawiano przy wojsku, tłumacząc, że w domu nie mają pracy. A gdy tylko jeden taki bezrobotny osiedli się poza swoją dzielnicą to przyciąga on będzie swego przyjaciela również bezrobotnego, toremu już sam natłuszczenie obok siebie.

Jestem państwem które dopiero rozpoczyna swoją wewnętrzną rozbudowę. Coraz to nowe tworzy się dzieła techniki, wspomnieć tylko o zamierzonej budowie nowego Chorzowa pod Tarnowem, budowę portu w Odyń i inne. Wszystkie te dzieła, które bądź to już się tworzą, bądźto budowa zamierzona jest w najbliższej przyszłości winny wchłoniąć w siebie bezrobotnych okręgów przyniosowych. Jeżeli się to nie stanie, a przy budowach zatrudni się tylko nowych, to po ich ukończeniu może się tylko zwiększyć liczbę bezrobotnych, wtedy zaś tej liczby się nie zmniejszy.

Oby te wywody były podjęte do nowych artykułów ludzi, którym rozwiązaniu problemu bezrobocia leży na sercu. Jeżeli się zbierze więcej dobrych myśli, to razem zebrane mogą służyć do opracowania memoriału, który będzie stanowić wskazówki dla rządu celem zlikwidowania tak palącej kwestii społecznej.

BURZLIWE STARCIA W SEJMIE BAWARSKIM.

Monachjum. — W sejmie bawarskim doszło wczoraj, w związku z interpretacją frakcji niemiecko-narodowej w sprawie krwawych bójek ulicznych, których widownią było w ubiegłym tygodniu jedno z przedmieść Monachjum, do burzliwych starć między postami nacjonalistycznymi a socjalistami i komunistami. Poseł socjalistyczny Hoegner zarzucił rządowi bawarskiemu uległość wobec partii prawicowych, na których wyraźne życzenie miano jako-by wydać zakaz odbycia kongresu republikańskich Reichsbanerów z Monachjum.

LINDBERGH NIE ODWIEDZI BERLINA.

Berlin. — „Berliner Zeitung” donosi, że lotnik Lindbergh nie przybędzie do Berlina. Dziennik przypisuje tę decyzję Lindbergha pewnym wpływom propagandy antyniemieckiej.

Londyn. Lindbergh odleciał niedościgniętym do Portsmouth, gdzie pozostał swój samolot, który po złomowaniu zostanie przewieziony do Ameryki na kontrtorpedowca amerykańskim. W dniu wczorajszym król angielski przyjął Lindbergha w pałacu Buckinghamskim i udekorował go angielskim wojskowym krzyżem lotniczym.

Różne wiadomości.

Polska wystawa wodna. Od dnia 23 lipca do 15 sierpnia r. b. odbędzie się w Bydgoszczy pierwsza polska wystawa wodna. Wskazywać zaszczyty Pan Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej z rodziną, Pan Marszałek Piłsudski z rodziną, którzy obecni będą również na mających się odbyć w tym tygodniu regatach międzynarodowych. Spodziewane przybycie licznych gości.

Projekt ustawy o księgach handlowych. Ministerstwo Skarbu opracowało projekt ustawy o księgach i bilansach handlowych oraz buhalterach przysięgłych. Projekt ten uzgodniony jest obecnie między poszczególnymi ministrami. Ustawa wydana z stanie w drodze dekretu Prezydenta Rzeczypospolitej.

Odroczenie zjazdu prasy prowincjonalnej. Zjazd prasy prowincjonalnej zorganizowany w Warszawie przez Polski Zw. Pracy Prowincjonalnej przy współudziale sekcji powszechnych uniwersytetów regionalnych związku polskiego i innych twa szkół w celu zapowiadane na 5 do 6 czerwca br. został odłożony i odbędzie się w dniach 2 i 3 lipca.

Były sekretarz krajowego związku górników, Frank Hodges, ustąpił wczoraj ze stanowiska sekretarza międzynarodowego Związku Górników.

Bandytci chińscy wymordowali 3.000 osób. Wedle doniesień Biura Reutera bandyci ograbili doszczętnie i podpalili jedną z miejscowości w prowincji Szantung, wymordowując 3 tysiące mieszkańców.

Słuszne stanowisko rządu polskiego. Ministerstwo Spraw Wewnętrznych postanowiło nie udzielić zezwolenia na publiczne wyświetlanie w Polsce filmów wytwórni niemieckiej „Deuling Film”, która wykonała znany antypolski film propagandowy „Oberschlesisches Land unterm Kreuz”.

Lot Francja—Argentyna. „Matin” donosi, iż dwie grupy lotników marynarki francuskiej mają przedsięwziąć lot Fréjus—Buenos Aires i z powrotem. Pięciu oficerów sowieckich skazanych na śmierć. Według doniesień „Timesa” w Kijowie 5 oficerów skazanych zostało za spisekstwa na karę śmierci.

Obrzytny pożar. „Times” donosi z Tokyo, iż pożar, który wybuchł w Hirosaki zszczył 372 domy, 2 tysiące osób pozostało bez dachu nad głową.

DIWANY MENCZEL

KATOWICE, ULICA 3-GO MAJA 17.
 Dywany, chodniki, cokosy, linoleum, maty, firanki i stery
 Najtańsze ceny Działanie obrotowe
 W. Ceny same ustalane

Dodatek tygodniowy „Polski Zachodniej” poświęcony nauce, literaturze, sztuce i sprawom oświatowym

Początki narodowego odrodzenia Śląska Górnego

Oznaczyć kiedy właściwie rozpoczął się na Śląsku Górnym ruch, zmierzający w kierunku odrodzenia narodowego, jest rzeczą bardzo trudną. W każdym razie przypada on na początek działalności biednego i skromnego nauczyciela szkoły powszechnej, który jak jaskółka wlatująca nadejsze wiosny przepowiadał połączenie się ziemi śląskiej z Polską. Tym nauczycielem, tym budzi-cielem własnego ludu był Józef Lompa. Nie w pałacu urodził się Lompa, ale pod biedną strzechą, która chroniła od deszczu jego głowę, w której stawały mu przed oczami wizje Polski zmartwych- powstałej do nowego życia, talułej pod swojami skrzydłami ukochaną ziemię śląską, wolną, mogącą mówić własnym językiem, czująca się w najdrobniejszym drgnięciu polską.

Józef Lompa urodził się dn. 29 czerwca 1797 roku w Oleśnie. Ojciec jego był właścicielem małego kopalnika. W czternastym roku życia został oddany do klasztoru księży Reformatorów w Wieluniu i tu pełniąc obowiązki organisty, równocześnie uczęszczał do szkół piąrkich. Powróciwszy do Oleśna przyjął urząd protokulisty i tłumacza sądowego, a następnie przeniósł się do Wrocławia i tu wstąpił do seminarjum nauczycielskiego, objął posadę nauczyciela w Lomnicy w powiecie oleśkim, później w Lublińcu, a wreszcie we wsi Lubusy, gdzie przebył już bez przerwy przez lat trzydzieście. Zetknawszy się z ludem Lompa przedewszystkiem spostrzegł niesłychany brak książek polskich, które z konieczności musiano zastępować niemieckimi. Postanowił temu w jakikolwiek sposób zaradzić. Wiedział, że książka polska jest najlepszym nauczycielem i budzi-cielem ducha narodowego, a ponieważ nie wiedział w jaki sposób jej dostać, postanowił sprawę tę rozwiązać w sposób najłatwiejszy tzn. samemu wziąć się do pisania. Rozpoczął od historii polskiej, potem prze-

Polska na wystawie zdobnictwa książki w Lipsku.

Kilka dni temu w auli uniwersytetu lipskiego odbyło się uroczyste otwarcie pierwszej międzynarodowej wystawy zdobnictwa książki. Wystawa mieści się w specjalnie przebudowanym muzeum sztuki. W otwarciu wystawy wzięli udział ministrowie rządu Rzeszy i rządu saskiego, korpus dyplomatyczny z Berlina z radcą Morawskim i konsulem generalnym Adamkiewiczem, jako przedstawicielami Polski oraz jako prektorem wystawy Gerhardem Hauptmannem, który wygłosił przemówienie o znaczeniu książki w życiu kulturalnym narodów. W wystawie bierze udział 20 państw, których herby zdobia

rzucił się do pieśni religijnych, potem napisał Geografię Śląska, Wzory kaligraficzne, Historię naturalną dla szkół elementarnych, Opis jadowitych roślin, Nowe udoskonalone pszczenictwo, poza tem wiele artykułów, które umieszczał w pismach wielkopolskich i na Górnym Śląsku. W ten sposób począł budzić żywy ruch i zainteresowanie się polskością, oraz otwierał oczy na przyszłość Śląska i jego roli w przyszłej odrodzonej Polsce. W r. 1849 powołano Lompę na stanowisko kierownika redakcji „Dziennika Górnośląskiego” w Bytomiu. Niezależnie od tego zbierał pieśni, klechdy, podania i zwyczajne ludu śląskiego. Prócz tego ustawicznie wiele pisał, tworzył powieści w ten sposób stając się wskrzesicielem literatury górnośląskiej. Niezwykła jednak pracowitość podkopała jego zdrowie, ustępuje więc ze swego stanowiska, wkrótce jednak, bo w r. 1863 umiera. Znaczenie Lompy dla rozbudzenia ducha narodowego na Górnym Śląsku jest niesłychanie doniosłe, słusznie przeto powiada o nim Parczewska, że „gdy rozważymy, iż z modlitwiankami i pieśniami Lompy w rękę, lud górnośląski modlił się długie lata, a w chwilach weślości nucił piosnki jego pióra, wprawdzie pisane bez wielkiego poletu lecz

fronton gmachu. Orzeł polski znajduje się na miejscu honorowym.

Dział polski urządzony przez komisarza wystawowego p. Mortkowicza zwrócił powszechną uwagę wysokim swoim poziomem i oryginalnym układem, uwydatniając narodowy charakter i odrebny styl sztuki polskiej. Przedstawiciele obcych państw i ministrowie niemieccy zatrzymywali się w sali polskiej przez dłuższy czas, a p. Gerhardt Hauptmann, oprowadzany przez p. Mortkowicza okazał niezwykle zainteresowanie pracami polskich artystów, zachwycając się szczególnie Wyspiańskim, Skoczylasem i Stryjeńską. Udział Polski w wystawie stał się poważnym sukcesem artystycznym.

swojskie i rodzime, gdy pomyślimy, że z rad jego gospodarskich korzystał i polepszał on swój byt, wtedy w całem świetle stanie nam przed oczami szlachetna postać tego nauczyciela wiejskiego. Kilka pokoleń, które słuchały wykładów Lompy w szkole, i te, które czytały jego prace dzisiejszemu pokoleniu przekazały część i przywiązanie do mowy ojczystej”. Dlatego też zasługi Lompy są niezapomniane.

Podobnie jak Lompa pod strzechą wiejską urodził się drugi budzi-ciel ducha polskiego na Górnym Śląsku Karol Miarka. Przeszedł on na świat 24 października 1824 r. w ubogiej wiosce śląskiej Pięlrzymowicach. Ojciec jego był nauczycielem i on sam po jego śmierci w r. 1850 objął to coraz cięższe pod rządami niemieckimi stanowisko. Rodzice byli ludźmi ubogimi. Miarka, który odznaczał się wielkimi zdolnościami i pracowitością, nie mógł jednak nawet marzyć o wyższym wykształceniu. Oddany został do szkoły w Pszczyńcu, która jednak nie miała nic z ducha polskiego, przeciwnie szła w kierunku zniemczenia dzieci polskich, to też i na duszy Miarki wycisnęła piętno germanizacji. Z tem piętnem opuścił ją młody Miarka i nie mogąc marzyć o dalszym kształceniu się poszedł na służbę do

miejscowego wikariusza księdza Wawretzko, który znalazłszy w nim odpowiednio przygotowanie zrobił go swoim ministrantem. Tu przysłuchując się jego wykładom nabrał pewnych wiadomości, co widząc rodzice oddali go do gimnazjum, ale nie na długo, bo ledwie skończył klasę czwartą musiano go ze szkoły odebrać z powodu braku odpowiednich funduszy na dalsze kształcenie. Miarka wtedy ruszył w świat. Po śmierci jego ojca znajdujemy go znowu w Pięlrzymowicach, gdzie jak wspomniano objął posadę nauczyciela i tutaj pozostał przez lat dziewięćnaście. Ucząc jednak w szkole nie czuł się Miarka Polakiem. Oto co pisał w jednym ze swoich listów: „Oprócz początków w wiejskiej szkole ojca, odbywałem w szkole miejskiej, w gimnazjum i w seminarjum, wykształcenie jedynie niemieckie, nie słysząc w tych zakładach ani jednego słowa polskiego. Przy każdej sposobności wyrażali się nauczyciele z pogardą o Polsce, o narodzie i języku polskim, nazywając go barbarzyńskim, który nie posiadając żadnej literatury, nie zastępuje na pielęgnawanie, lecz na zagładę. Ile razy musieliśmy wspomnieć o historii polskiej, traktowali Polskę najniegodziewiej. Wyraz „Slaven” (Słowianie) wyprowadzali z wyrazu „slaven” (nielowicy), ponieważ między Słowianami w Polsce panowała, zdanem ich, najokropniejsza niewola. Takim sposobem poniżali i zohydzali wszystko co polskie. W Górnym Śląsku uważano i traktowano lud polski jako pariasa, nie mającego praw do istnienia. Wszyscy urzędnicy i co się tylko zaliczało do inteligencji, nie przemówiło ani słówka po polsku, chyba w ostatniej konieczności. Książka i nauczyciele mówili tylko po niemiecku, na wójtów wybierano tylko takich ludzi, którzy przy wojsku „polizali” choć nieco języka niemieckiego. Zdarzyło się, że sad skazał na karę 5 talarów pewnego wieśniaka za to, że swego sąsiada przezywał „Polakiem”, ponieważ według wywodów wyroku, wyraz „Polak” oznacza coś pogardliwego i podle-go. Dodać muszę, że oskarżyciel i oskarżony nie znali ani słówka niemieckiego i mówili tylko po polsku”. To też

Życie i twórczość Słowackiego.

III.

(Godzina myśli).

Utwór ten powstał w lecie roku 1832. Jest to właściwie poetyczny pamiętnik Słowackiego o jego latach szkolnych, pierwszej przyjaźni ze Spitznaglem, pierwszej miłości ku Ludwice Śniadeckiej. Już przez swój charakter pamiętnika stanowi pierwszorzędnej wartości materiał do poznania wczesnych lat poety, dający wizerunek jego wewnętrznych przeżyć i marzeń, które tworzyły się w jego duszy w tej najwcześniejszej epoce.

Mówi najpierw o sobie i Spitznaglu, jak obaj „we współzawodnej wykar-nieni dumie” marzyli o przyszłości. Młodszy z przyjaciół miałejsze nadzieje tapował.

Wios na czoło dzielony — na ramiona spadał
I po nich czarnym gęstym sypał się pierścieniem
Widąc, że włos ten, co dnia ręką dziewią gładką
Utręfiony, brał blaski dziewicznych warkoczy.
Ludzie nieraz: „On umrze” — mówił przed matką
Wteczona matka patrzyła długo w dziecko oczy
I przeczyla z uśmiechem.

Lecz w smutku godzinie nieraz z twora
mu się przypatrywała, bo oczy chłopca
rozpałał jakiś ogień wewnętrzny,
który trawił młode życie. To był Słowacki. Obok niego siedział Spitznagel. O jasnych włosach, lazurowych oczach, budził jeno podziw wszystkich. Przeprowadzano mu też wielką przyszłość. Poterał księżki, mówił wieloma języka-

mi, wiecznie głodny nauki. Oczy wbiłte nieraz w jakąś niedościgną przyszłość, tonęły w oceanach marzenia. Ludzie błędność w oczach widzieli — lecz skazy żadnej dostrzec nie mogli. Młoda pamięć obu, Ogromna pamięć, z myśli uwiła łańcucha, Świadczyła o istności przedwzrotnej ducha — A przeczułami życie widzieli do grobu.

W clemnej szkolnej sali poezja ich smutku dawała jakiś dziwny urok. Wszę dzie dopatrywali się jakichś nastrojów. Wiosna rozdził się on wśród barwnego kwiecia, zimą w oczekiwaniu wiosny, której pierwszy powiew pili ustami jak życie. Wszędzie dopatrywali się jakieś nuty smutku i tęsknoty. I temi uczuciami zgodnie harmonizowały ich serca. Lecz wrażenia duszy były zgroła odmiennie. Młodszy zatopiony w marzeniach wiedział, że kiedyś przeoblecze je w szate poezji. Jego towarzyszył „nigdy od krain myśli nie odłamał życia”. Marzenie sprężyło się w nim z rzeczywistością, która nieraz budziła go z najrozkoszniejszych snów.

Jako posagom nieraz brankie w rysach duszy,
Posagom jego myśli brakowało ciała
Dusza jak w kryształowym zamknięta przestrzocu
Patrzyła na świat dziłkiem obłąkaniem oczu,
Niezpełnioneli wrotań tamana katarsu.

Starszy czasem rzucił myśli, które stawały się przedmiotem wspólnych rozmów, ale młodszy nieraz, a nawet częściej słuchał, co mu starszy mówił, bo nie umiał swoich myśli wypowiedzieć, choć mu one piersi rozpięły. Szczęśliwy! — mówił o przyjacielu — twoje myśli świetniej w słowach plona

Niż gdy w sercu zamknięte; moje myśli gasną,
Słów nie cierpią — lecz nieraz, jak szatany wrza-

! wolają, stębnym je wypuścił z ciemnic,
Abym je wywołał na świat — słów otworzył dro-

se.

Niech mi świat da poezję — dać mu jej nie może.
Przez te trzy lata dziecko z czarnymi oczami poznało miłość. Było to pierwsze i ostatnie uczucie. Słowacki poznał Ludwikę Śniadecką i uczucie ku niej sprężyło się z nią z wszystkimi jego myślami. Ludwika często z obawą patrzyła w oczy młodego chłopca, któremu niedobra wrożyła przyszłość:

Przed nią dusza dziecięcia, jako karta biała
Czerzyła się na wieki miłością daremna.
Ona go chciała wysłać na tę ziemię ciemną
Ze wspomnieniami szczęścia, chciała zbroić niemi
Przeciwno własnej duszy i oczym chwłom ziemi
Więc kładła w niego marzeń i myśli tysiące
A słowa jej tak były łagodne, tak drżące,
Ze we wspomnieniach dziecka słane, dały
dźwięki.

Podobne do miłości zeznanej wyrazu,
Ona umiała oczyma nadąć wzrok rozkosz
I nieraz wstrząsnąć ramach samobóżej ręki.

Często z ukochaną prowadził długie rozmowy marzeń i snów, a po tych rozmowach „dziecie, bółem uczuć złamane przedwcześnie, chroniło się przed ludźmi i tworzyło wielkie, tajemnicze myśli. Po trzech latach ów drugi młodzieniec powraczył „bięgly w wschodnich narodów tłumaczył się mowa”, rzucił się w ramiona przyjaciela i odjechał na wschód. . . . O jakie odmienny

Od marzącego dziecka! Pobladał — jego oczy
Obłąkane, jak dawniej, lecz warok mały sany
Widąc, że myśli, co niegdyś żywiła, dań tyłoczy
I wbiła go do ziemi — Jakaś tajemnica
Niedocleczona spala w rysach martwych lice.

Mało mówił i tylko wspominał, że
głnie przytłoczony marzeniami. Nie

chciał jechać na wschód, pożerała go tęsknota za krajem zim i wiosen. Odjechał. Wkrótce drugie dziecko siedziało wieczorem u stóp ukochanej i marzyło „dumę, wielkiego człowieka przecudem nakarmioną”. Wtedy stanęła przed oczami daleka przyszłość i obok niej jasno zarysowała się teraźniejszość. A potem znowu wieczorem czytał list od nieznanego. W liście donoszono mu, że przyjaciel, który na wschód pojechał, wstąpił po drodze do domu rodziców, gdzie bawił trzy dni. Był wesół i rozmowny. Miał następnego dnia odjechać. Rankiem chodził smutny. A gdy zajęchały pocztowe konie, począł się żegnać. Potem wyszedł i po chwili usłyszano strzał. Ody znajomi przyjeleli, już nie żył.

Oto jest roman — kończy Słowacki — rycia, mło,
skłamy w nieszem.
Zabite głodem wrzesał, jedno z dzieci kona
A drugie, z odwróconem na przyszłość obliczem
Rzuciło się w świat ciemny. Powieść nieokre-

Tak kończy się poemat wspomnień Słowackiego. Jak widać stręścił w nich te sume wrażeń, które wówczas przeżywał, którymi się poił. Pozostały też one właściwością jego natury na przyszłość. Uspobożenie marzycielskie, pełne tęsknot nieokreślonych, a nieuchwytnych stały się cechą jego natury wiecznie łaknącej wrażeń, niezadowolonej z niczego, bo wszystko było zawsze czemś nieokreślonym i niespełnionem. Marzenia o sławie, wcale nie błąkające się w myślach poety, pozostały również właściwe mu na całe życie.

nic dziwnego, że Miarka, choć znał coś niecoś język polski, jednak pisał po niemiecku powiastki i artykuły do dzienników. Ale choć z duszy Niemiec i choć długi czas po niemiecku pisał jednak wkrótce zmienił swoje poglądy, co stało się zasługą znanego działacza z Cieszyna Pawła Stalmacha. Miarka napisał powieść dla ludu śląskiego po raz pierwszy po polsku. Chcąc ją oddać do rąk polszczyzna, wystąpił swój rekopis do Stalmacha. Zdziwił się niesłychanie, widząc, że wbrew temu, co mówili Niemcy, Polacy posiadają wspaniałą literaturę, nie ustępującą niczym innym krajom europejskim. Wziął się z zapałem do czytania i wkrótce przekonał się, że go Niemcy oszukiwali, że Polska jest narodem potężnym, posiada wielkie zasługi w kulturze europejskiej i bogata, pełna chwalebnej historii. Przejrzał Miarka i od tej chwili stał się gorącym Polakiem. Gdy wybuchła tzw. walka kulturalna stał się zdecydowanym i niemiłowiedzącym już niemieckim działaczem politycznym. Poczyna wydawać szereg książek po polsku i wreszcie zostaje redaktorem pisma polskiego „Katolika”. Następnie rozpoczyna zaciętką walkę z Niemcami. Acytuje za postami polskimi do sejmu berlińskiego, broni praw języka polskiego; gdy Niemcy rozpoczęli walkę z kościołem, ujął sprawy wyznaniowe Ślązków w swoje ręce i odstąpił ukryte zamiary bismarkowskiego rządu. Rząd niemiecki szybko spostrzegł, że Miarka staje się niebezpiecznym przeciwnikiem, rozpoczęły się przesładowania, posypały się kary, a więzienie stało się niemal jego domem. Ale to nic nie pomogło. Znaczenie Miarki wzrastało coraz bardziej. I sprawił to, że uświadomienie narodowe Ślązków stawało się coraz bardziej doniosłe.

II. Zjazd

SŁOWIAŃSKICH GEOGRAFÓW I ETNOGRAFÓW W POLSCE.

We czwartek, dnia 2 czerwca br. Katowice gościć będą uczestników II-go Zjazdu Słowiańskich Geografów i Etnografów. Pierwszy Zjazd odbył się w Pradze w czerwcu 1924 r. z inicjatywy Czechów. Na zjeździe tym Polacy byli najmniej reprezentowani z pośród wszystkich Słowian, to też wówczas zapro-

ponowano Polakom urządzenie II. Zjazdu w Polsce. Polacy zgodzili się przeważnie na to, uzależniając swą ostateczną zgodę od decyzji Rządu polskiego i reprezentacji nauki polskiej. Użytkowsky powyższą zgodę Akademia Umiejętności w Krakowie wspólnie z Narodowym Komitetem Geograficznym przystąpiła do organizacji zjazdu. Utworzono komitet organizacyjny, na czele którego stanął prof. E. Romer z Lwowa, sekretarzem generalnym został prof. L. Sawicki z Krakowa, skarbnikiem prof. W. Goetel z Krakowa. Prezydekt nad zjazdem objął Pan Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej. Zjazd ma charakter podróży naukowej. Uczestnicy zjazdu zwiedzają bowiem kolejno Katowice, Poznań, Gdynię, Warszawę, Wilno, Łwów, Borysław i zagłębie naftowe, Zakopane i Tatry. Kraków. Celem przyjęcia Zjazdu na Śląsku utworzył się komitet honorowy, na czele którego stanął P. Wojewoda Dr. Grażyński. Właściwą jednak pracą organizacji pobytu Zjazdu na Śląsku spała na komitet wykonawczy, którego prezesem został P. Nacz. W. O. P. Dr. Regorowicz, sekretarzem p. Tadeusz Betleja, skarbnikiem p. Dr. Waclaw Olszewicz, członkami pp.: ks. Proszacz Szramek, inż. L. Szefer, dyr. Grzybowski, prof.

Warchółk, prof. Smoleń, p. Dobija-Dzibuczynski, p. Chęcińska, p. Dankówna, p. Hlasko-Pawlicowa, p. Jagusińska, p. Papieżówna, p. Sikorzanka. Program pobytu Zjazdu w Katowicach jest następujący:

Przyjazd z Dziedzic o godz. 9.30, poczem po przywitaniu Zjazdu przez władze rządowe i miejskie w anfil gimnazjum państwowego, wygłoszenie trzym odczyty o Śląsku: 1) Inż. Stefan Czarnocki: „Struktura geologiczna i kopalnia Zagłębia”, 2) p. Min. Inż. Józef Kiedroń: „Struktura gospodarcza Zagłębia”, 3) p. prof. U. J. Dr. Kaz. Nitsch: „Struktura ludnościowa Śląska”. — Po obiedzie w sali restauracji „Oaza” goście zwiedzają w ośmiu grupach wycieczkowych samochodami zagłębie śląskie i po części dąbrowskie. Powrót z wycieczek o godz. 18.30. O godz. 20 uczestnicy udadzą się na raut wydany przez P. Wojewodę w salach Starostwa, poczem o godz. 23.28 nastąpi odjazd do Poznania. W czasie tak odczytów, jak wycieczek goście nasi będą mieli sposobność zapoznać się z zagłębem i z koniecznością jego dla Polski. Niewątpliwie zjazd jest znakomitą propagandą Polski zagranicą, wyrównująca braki propagandy urzędowej.

Tadeusz Betleja.

Odezwa na uczczenie powracających do Ojczyzny prochów J. Słowackiego.

Warszawski Komitet wykonawczy uczczenia powracających do ojczyzny prochów Juliusza Słowackiego wydał następującą odezwę:

Wielka godzina się zbliża, godzina, jaka na seł. ki lat niekiedy raz jeden wybija. Prochy Juliusza Słowackiego, po 77 latach mogiennego spoczynku w dalekim bratnim kraju, powrócić mają do świątyni i wieszczonej przez uparcie, contra spem, przez całe życie, aż do zgonu, chwili, — wolnej ziemi ojczystej. Stałym tego, co słusznie mógł rzec: „Casy się prochy ojczyzna . . .” a jednocześnie te wielkie, wazchczlowiecke, twórcze rzucał hasła: „wszystko z ducha, przez ducha i dla ducha”, oraz to drugie, że „bezwładność ogarnąć masę narodu, która ciągle ku celom ostatecznym nie jest jako morse przez gwiazdę misticzną podnoszona”. Prochy tego, ody „potęga słowa wstał” odświeżająca, przez całe alachetne dno same samotnicze życie u Jakobów wieszczonej drabin moonał się z aniołem, od ognia drac się ku światłu, od namiętych wybuchów młodzieńczych do owych „przy schyłku dnia wazniejszych czynów, wielkich i smętnych jak słońce

zachodnie”, od ziemskich wzniosłości, od pogranicze anielstwa. Prochy Króla-Ducha i kałcica Nizłomnego zarazem.

Dreszcz olbrzymi zbiedz winien całą Polskę wszsz i wzduł, od burzstynowych Bałtyku pał po Tatr skaliste wyżyny, od macierzystych Ilwy i Wilki po zachodnie Warty — i czaty. Ta trumna, idąca ku nam, winna stać się jednym punktem, ku któremu w skupionem zapażczeniu zwracać się będą wszystkie serca i dusze: Miesiąc, który nas dzieli od jej przybycia, winien być doba zobnego, pilnego gotowania się na wielką chwilę, uprzytamiania sobie najpotężniejszych blykawic ducha poety, uświadniania tych, którzy do dziś mało o nich wiedzą, przyczynianię się wszystkich, każdego, do godnego, dostojnego radoznego świętych relikwii powitania.

A gdy rozpocznie się triumfalna powrota droga, gdy wiejący polską banderą statak wojenny zabierze oziębione brzemie ze skalnego cypla ziemi francuskiej, winno rozpocząć się zdyszane oczekiwanie, całe zesłesne od serc bicia od szepotów i gwarów: „już są tam . . . już tu . . .”

A gdy pótniej królwackie zwłoki poety praczytanej Wisły płowa fala już nie duchem tylko towarzyszyć im winniemy: tłumy smadć kate zbiegać się będą na rzeki wybrzeża, aby kornie patrzeć, jak wraca wielkość, jak wraca niezłomność, jak wraca Słowa potęga. Anhelicznie i Eolionows wiewy otoczą pływające trumny, echa berocznyc wier doby emigrancje, swemi ją oenią szmerami — i myt, legenda stał w sercach ludu rodzić się mogą.

A gdy wreszcie statak, otdąd pamiętny, przybieje u wybrzeża stolicy, kedy wracająca trumna mocarowa po raz pierwszy dotknie ziemi ojczyznej, wszystko spomienić się winno w jeden zarukochanie i czci — i Warszawa ta, ku której wygnaniec-poeta najczęściej myślał ułatał, o której „o nas” mówiąc, myślał, przyjmie święte prochy uroczystem modlitwem, kornem milczeniem, przerywanem jeno biciem drzewców wszystkich, salw rozłukami i radoznym muzyk zaśpiewem.

I odświeci się smadć wielki, istotny, podnoszący dusze dzieł skłupionej zapala. Zmilkną wszelkie zgłębki i ruchy miejskie, ustają rozrywki i parce, ulice wypełnią się jedynie cichymi kornymi pielgrzymkami ku Katedrze Świętojańskiej, gdzie przez dzień i noc cała składka będzie można hold zwłokom poety. W milczeniu tem ogromnem spotęgie się komunja duchowa z pieśnią archaniołem — i choć naszazur odprowadzimy, nie bez zału cichego wielbione prochy na dalszą drogę ku wawelskiemu relikwiarzowi narodowemu, w którym spoczną na wieki, — lecz po tym dniu i tej nocj pozostanie i dla stolicy cząstka — smadć niemięlniejsza.

Warszawski Komitet Wykonawczy uczczenia powracających do ojczyzny prochów Juliusza Słowackiego, który wnet rozrodnie się w szerszy Komitet Stołeczny, wszczął już od szeregu dni pilne prace przedwstępne, celem nadania temu wielkiemu świętu narodowemu należytej powagi, gorocności i dostojństwa. Dziś, ogłaszając powyższą odezwę, komitet zwraca się do wszystkich obywateli polskich, aby, w marę sił i możności każdego, chcieli spóldziałac z jego poczynaniami i poparli w jaknajszerszym zakresie jego zadania, zmierzające ku złożeniu czci należnej majestatowi Króla-Ducha.

Warszawa, w maju 1927 roku.

(—) Berent Waclaw, Kaden, Bandrowski Juliusz, Dębicki Działal, Jablonski Władysław (V przewodniczący), Jaroszewicz Władysław, Krzywowski Stefan, Lechoń Jan (sekretarz), Libalski Stanisław, X. Niemira Karol, Oppman Artur, Pryszycki Zenon (przewodni), Rogaczewski Bogumił, Gen. Rożan Władysław, Sierozewski Waclaw, Staff Leopold, Strug Andrzej, Szymanowski Karol, Kom. Świrski Jerzy, Tichy Karol, Pułk. Urz. Jerzy Juliusz, Ujejski Józef, Wierzyński Kazimierz

Czerwiec

w kalendarzu kościelnym, historycznym i zwyczajnym.

Obecną nazwę „czerwiec” wyprawdzają językoznawcy od owada zwanego czerwiel lub od tego, że właśnie w tym miesiącu owady a przedewszystkiem pszczoły rozradzają się czyli „czerwią”. Również w języku staropolskim miesiąc ten nosił podobną nazwę czerwiel, w staroruskim natomiast koseń, zapewne od koszenia pierwszego siana. W większości języków indoeuropejskich wziął on swą nazwę od facjalskiej „Junius”, którą wyprowadzają od Lucjusza Juniusa Brutusa, pierwszego konsula rzymskiego, racjonalniejsze atoli jest wyprowadzenie jej od bogini Junony, której ten miesiąc był poświęcony. W naszym obecnym kalendarzu jest on szóstym z kolei miesiącem, natomiast w kalendarzu staroruskim, zaczynającym liczyć nowy rok od marca, był czwartym. Słońce w czerwcu przechodzi ze znaku Bliźniąt do znaku Raka, a dzieje się to w momencie t. zw. przesilenia letniego dnia z nocą, tj. dnia 22 czerwca, będącego w naszym kraju dniem najdłuższym, bo liczącym 16 godzin i 8 minut. Dzień ten równocześnie stanowi początek lata.

Kalendarz kościelny na czerwiec obituje w tym roku w dni świąteczne. Mianowicie 5 i 6 czerwca przypadają Zielone Świątki, uroczyste przypomnienie i uczczenie cudu Zesłania Ducha świętego na Apostołów, w oktawę niedzieli świątecznej 12 czerwca przypada dzień św. Trójcy a we czwartek po nim 16 czerwca uroczystość Bożego

Ciała, przeznaczone dla szczególnego uczczenia Najświętszego Sakramentu. Oprócz tego dnia 29 czerwca święci Kościół uroczysie pamiątkę świętych Apostołów Piotra i Pawła. Z Świętych często się wśród naszego ludu szczególnością cześć św. Medard (8 czerwca) ważny zwłaszcza dla rolników z powodu związanej z dnem tym wróżba, że jeżeli jest deszczowy, to przez 40 dni ma trwać niepogoda. Św. Antoni Padewski (13 czerwca) słynie dotąd ze swych cudów, a lud dawniej w dniu tym prowadził z całej okolicy chore konie do kładzi z wodą święconą ustawioną przed kościołem. I obecnie jeszcze modlił się lud d. św. Antoniego o odnalezienie zgubionych przedmiotów, albo też o wyratowanie z ciężkich przygód. Dzień 15 czerwca poświęcony jest św. Witowi, meczennikowi a zarazem patronowi od t. zw. „wielkiej choroby” czyli „tafem św. Wita”, jak zresztą wogóle przed chorobami, od czego ma nawet pochodzić wyzwanie jego imienia przy spotkaniu się w słowie „wita!” Na dzień 24 czerwca przypada pamiątka narodzenia św. Jana Chrzciela. Dawnymi czasy był to termin zawierania ugód, kupna, dzierżawy, pożyczek, godzenia służby. Dla rolnika jest to dzień przez to ważny, że według ludowej wróżby deszcz, który tego dnia zacznie padać, trwa aż do dnia 2 lipca, mówi bowiem przysłowie: „Ody św. Jan się rozczulił, to go dopiero Najświętsza Panna utuli.” W Polsce wielką cześć i popularnością cieszy się św. Władysław (27 czerwca), syn córki Mieszka II, król węgierski, jeden z patronów Polski.

Kalendarz historyczny każe nam w czerwcu przypomnieć sobie szczególnie następujące zdarzenia i pamiątki: 2. 6. 1543 śmierć Mikołaja Kopernika, największego naszego uzonogo astronoma.

który pierwszy udowodnił, że ziemia obraca się dookoła słońca; 3. 6. 1918 uchwala państw koalicyjnych o niepodległości Polski z dostępem do morza; 5. 6. 1569 przywrócenie Księstwa Kijowskiego do Korony Polskiej; 7. 8. 1492 śmierć króla Kazimierza Jagiellończyka; 10. 6. 1651 król Jan Kazimierz w czasie wojny szwedzkiej przybywa do Czeszochowy; 11. 6. 1576 wjazd Stefana Batorego do Warszawy; 11. 6. 1401 połączenie w Wilnie Litwy z Koroną; 13. IV. 1611 zdobycie Smoleńska przez Zygmunta III.; 15. 6. 1399 śmierć królowej Jadwigi, żony Władysława Jagiełły; 17. 6. 1696 śmierć króla Jana III. Sobieskiego; 20. 6. 1922 Polska odzyskuje Górny Śląsk; 23. 6. 1768 krwawa rzeź w Humaniu pod wodzą haidamaków Conty; 23. 6. 1818 pogrzeb Tadeusza Kościuszki w Krakowie; 25. 6. 1628 Polacy zadają klęskę Szwedom pod Kwidzynie; 27. 6. 1697 wybór Augusta II. Saskiego na króla polskiego; 28. 6. 1919 Traktat Wersalski; 29. VI. 1470 Władysław Jagiellończyk obejmuje tron węgierski; 30. 6. 1651 wielkie zwycięstwo Jana Kazimierza pod Beresteczkiem nad Chmielnickim i Tatarami.

Kalendarz zwyczajowy na czerwiec peler. jest starodawnymi obrzędów z piewtmem przez lud zachowywanymi, neler. zabytków sięgających z pewnością zamierzchłych czasów przedchrześcijańskich, kiedy poganiśmy nasi przodkowie czcili jeszcze różne sily przyrody, nie mogąc pojąć ich źródła ani działania. Czerwiec to w wierze ludowej właśnie czas, w którym te tajemnicze sily przyrody najsilniej oddziałują na człowieka, jest to czas, kiedy wyrastają i zakwitają cudowne czarodziejskie zioła jak biała, paproć lub ziółko deszczowe. Bylica, związana z obchodem Sobótek, służy do wicia wieńców, które

na obchód ten przyozdabiają się dziewczęta. Paproć, według wierzenia ludu kwitnie tylko o północy przed dnem św. Jana. Chrzyciele, a jest ona bardzo pożądana, gdyż temu, kto ją znajdzie, odkryje się nietylko przyszłość, ale równocześnie droga do ukrytych bezcennych skarbów. Ziółko deszczowe zaś ma tę cudowną własność, że ścięte niebacznie podczas sianokosy, sprządza deszcz, tak wtedy niepożądany. Według wierzeń ludowych deszcz sprządza też o tej porze często czarownice, zgodnie z przysłowiem: „Kiedy człowiek jakę kost, lada baba deszcz wyprosi.” Obrzędy i odchody ludowe, zachowane gdzieś niedługo po dzień dzisiejszy, mają sobie pokrowne zwyczaje i u innych ludów, jak np. palenie ognia w noc Świętojańska albo też są typowo polskimi, jak „wianki”, bądź ściśle lokalnymi jak „lankonik” w Krakowie. O „wiankach” i „Sobótkach” opowiem gdy nadejdzie ich dzień, teraz zaś przypomnę jeszcze parę przyszłów ludowych aktualnych w miesiącu czerwcu. Odzywa się w nich przedewszystkiem troska, by siana i plony nie ucierpły od deszczów: „Chraść Jana w deszczowej wodzie — trzynis zbory na przeszkodzie.” „Czerwiec po deszczowym maju — często dżdżysty w naszym kraju”. „Czerwiec słaby — wzdzięł doskonali”. „Od świętego Medarda — czterdziści dni szarga”. Pyta się też lud: „Święty Wicie, a duże kłoty na życie? Nie słyszę panie, bo wielkie ptaków śpiewanie.” Ale i ten śpiew ptaszków z czerwcem się kończy: „Na święty Wit — słowik cwi!” aby, jak mówi Mazurzy, ludzie mogli wypaść się przed czekającą ich ciężką pracą przy sierpnie i kosie, do której wzywa ich sierpiorka swem nawoływaniem: „Pójdźcie żąć! pójdźcie żąć!”

J. Zabrzydowski

Bezczelny system oszczerstw niemieckich.

DWA NOWE PRZYKŁADY PRZYGOWOŻDZONEJ LAJDACKIEJ PROPAGANDY.

Katowice. Urząd Wotewódzki komunikuje: W czasopiśmie „Kattowitzer Zeitung”, „Der Oberschlesische Kurier” i „Tarnowitzer Kreis- und Stadtblatt” z dnia 29 maja br. ukazał się jednorozmiarowy komunikat o rzekomym napadzie w nocy z dnia 26 na 27 maja br. na nauczycieli szkoły mniejszości w Radzionkowie — Chmiele i Nowaka. Czasopisma te twierdziły przytem, że jeden z napastników był w mundurze wojskowym. Przez podkreślenie, że rozchłodził się w danym wypadku o nauczycieli niemieckich i że jeden z napastników był w mundurze wojskowym, starali się nadać tej wiadomości charakter polityczny.

Na podstawie przeprowadzonych dochodzeń Urząd Wotewódzki stwierdza, że wiadomość ta jest zupełnie zmyślona i że napad został przez Chmiele sfingowany. Dochodziła bowiem wykazywała, że Chmiel był zupełnie pijany do tego stopnia, iż upadł i potknął się nieznacznie. Lekarz, do którego zwrócił się Chmiel o doradczą pomoc — uznał, że wystarczy tylko zdezinfekowanie lekkich ran bez nakładania opatrunku. Tak lekarz, jak i organa policyjne ustaliły, że Chmiel był istotnie pijany. W miejscu, gdzie miał mieć miejsce rzekomy napad, zauważono przy ślupie telegraficznej ślady wymiocin o silnym zapachu alkoholowym a ślady wymiocin były widoczne także na ubranu Chmiele.

Charakterystyczne jest, iż Chmiel i Nowak, których przedtem widziano pijanych w kantine kopalnianej i na dworcu, po rzekomym napadzie w drodze na kolej, po przybyciu na dworzec nie zgłosili napadu obecnemu tam posterunkowemu policji, lecz odjechali do Tarnowskich Gór, skąd Chmiel po północy wrócił ponownie sam do Radzionkowa i zgłosił się do lekarza i na policję z zameldowaniem o rzekomym napadzie. Po drodze namawiał pewnego urzędnika prywatnego, by mu towarzyszył na policję, gdyż został napadnięty. Urzędnik ów przeczławszy się, że ma do czynienia z człowiekiem dobrze pijanym, który wykrzykiwał rozmaite przesady pod adresem rzekomych napastników, oddalił się od niego.

Nauczyciel Nowak nie zgłosił w policji napadu, jedynie Chmiel podał go za świadka, twierdząc, że i Nowak został pobity. Jak dochodzenia wykazały — tak Chmiel, jak również Nowak są znani z awantur płańskich, obaj byli dyscyplinarnie karani, a Nowak nawet sądownie za podobne wykryki.

Władze policyjne przekazały sprawę prokuraturze w Tarnowskich Górach z wnioskiem o ukaranie Chmiele za świadomie fałszywe doniesienie, przez które wprowadził w błąd organa policyjne i spowodował nieproduktywne dochodzenia.

Podobnemu wynadkowi „teroru” uległ p. Hugo Franz, radny z frakcji niemieckiej w Malej Dąbrówce. Prasa niemiecka z dn. 30 maja narobiła alarmu pisząc, że na wymienionego p. Franza dokonano napadu przy pomocy palek gumowych i przętów żelaznych, na skutek czego p. Franzowi złamano rękę.”

Tymczasem w świetle badań i rzeczywistości wypadek powyższy przedstawia się następująco: Oto p. radny niemiecki Hugo Franz, nawiasem powiedziawszy, zaczęty agitator niemiecki, siedzi w mocno pijanym stanie w towarzystwie Marty S. zamieszkałej również w Dąbrówce.

P. radny Franz, człek okazałej tuszy mimo uczynnej opłeki swet towarzyszył nie mógł się utrzymać na nogach, a w pewnym momencie runął jak długi na ścieżkę, przy czem złamał sobie rękę.

Na tie powyższych przykładach, z których pierwszy został już ze strony oficjalnej dosadnie wyświetlony, mamy

Zbrodnia niemiecka, popełniona na szkole polskiej w Essen

W hernenefskim „Narodzie” czytamy: „Dnia 24 maja po południu, podczas udzielania lekcji w polskiej szkole w Essen, zjawila się nagle rewizja w osobach radcy szkolnego Dr. Knappa i rektora nieznanego nazwiska. Dr. Knapp, nie podając reki nauczycielce, kazał jej uciec, a w miedzyczasie bez pytania się, zabrał się do osobistej teckzi nauczycielki, p. Biernackiej, nrzegladajac wszystkie ksiazki, zadajac nawet wyjaśnień z osobistego notatnika.

Następnie rozpoczęła rewizja ławek, przeprowadzona w brutalny sposób. Dzieci musiały wyjść z ławek i obmacywano je, chłopcom i dziewczęta za wsad, rzekomo za książkami i dzieci wystraszone płakały.

Znalazłszy mały splewniczek dla dzlatwy z rotą Konopnickiej, Dr. Knapp wymyślał, jak można coś podobnego w szkole terrorować i mimo zapewnienie dziecku i nauczycielki, że splewu w szkole nieuczono, kazał pięciu chłopcom wyjść na korytarz i zaśpiewać rotę, poczem zakazał nauczycielce uczyć i dziełom przychodzić do szkoły i rozpedłszy klasę spisał z plecema chłopcami protokół, który następnie bez odczytania kazał im podpisać.

Może by tak „Oberschl. Kurier” i „Katowicerka” stawiające politykę tolerancji i liberalizmu Rzeszy, zechciały przedrukować powyższa wiadomość — przyp. „Polski Zachodniej”.

Za Wojewodą, przeciw sejmowi.

Grupa Zw. Powst. Śl. w Roźdzeniu uchwaliła następującą rezolucję:

Wobec ciągłych i nikczemnych napaści na Ciele, Czcigodny Panie Wojewodo, ze strony Korfanteo, my powstańcy grupy Roźdzenia wyrażamy Ci uznanie dla Twojej niezamordowanej pracy nad ścisłym złączeniem Śląska z Macierzą i zapewniamy, że grupa twardo stoi przy Twoim boku i na

Twoj rozkaz gotowa jest w każdej chwili chwycić za broń w obronie Ojczyzny. Zważywszy również, że Sejm Śląski zamiast budować Państwowość Polska jest opiekunem Niemców i opóźnia scalenie się Śląska z Macierzą, grupa powstańców Roźdzenia domaga się, aby Rząd natychmiast rozwiązał Sejm Śląski.

Wyrazy uznania dla Pana Wojewody Dr. Grażyńskiego.

Zebrani w dniu 29 maja br. członkowie Ogólnego Związku Podof. Rez. R. P. w Bogucicach-Zawodzie, przestali na ręce Pana Wojewody Dr. M. Grażyńskiego następujący telegram:

Ogólny Zw. Podof. Rez. R. P., Koto Bogucice-Zawodzie z okazji swego założenia składa swemu członkowi honorowemu Panu Wojewodzie Dr. M. Grażyńskiemu, częśc i uznanie za pracę w obronie polskości na Śląsku.

Kessler będzie wydany władzom polskim.

Defraudant pocztowy Karol Kessler wydany będzie władzom polskim. Prokuratura niemiecka w Ołiwicach wygotowała już akt oskarżenia przeciwko Wilhelmowi Kesslerowi, bra-

tu Karola, za przechowywanie skradzionych pieniędzy. W ostatnich dniach aresztowano kilku krewnych Kesslera w Królewskiej Hucie i Cieśliska, którzy wdziedli o defraudacji.

Zasądzenie szajki małoletnich złodzieji.

W ubiegłym roku i z początkiem bieżącego roku w Roźdzeniu i okolicy grasowała szajka małoletnich złodziei. Najwięcej cierpią na ich występach koleje, gdyż złodzieje okradali wagony. Skończono kilkakrotnie kradzież (z zamkniętych wagonów) mleka, jaj, wody mineralnej, płyt oliwianych i cynkowych. Wreszcie policja przytrzymała całą szajkę, hersztem której był Karol Sidło, lat 18 z Roźdzenia — karany już kilkakrotnie za kradzieże, a pomocnikami jego byli Jerzy Zajuro, lat 18, Paweł Habryka, lat 15, Jerzy Ermisz, lat 15 i Maks Ziobro, lat 14 — wszyscy z Roźdzenia i Adam Mendera, lat 20, Piotr Michałka i Paweł Strzelczek z Szopienic. Od czasu unieszkodliwienia całej bandy ustalą na dworcu w Szopienicach śmiełe włamywania się do wagonów.

Dnia 28 maja br. trzecia izba karna S. O. w Katowicach rozpatrywała sprawę małoletnich oskarżonych, przyczem odpowiadali też o naserstwo handlarze złaża z Szopienic, Emil Cebula, Gross,

Elżbieta Szendzielors i Franciszek Szulz z Mysłowic.

Na rozprawie oskarżeni do wszystkich zarzucanych im czynów nie przyznawali się. Bronili oskarżonych adwokat dr. Laskowski, dr. Zbysławski, dr. Mazurkiewicz i dr. Szulz.

Sąd po naradzie uznał oskarżonego Sidło Karola winnym występuku kradzieży w 2 wypadkach i skazał go na 4 miesiące więzienia, osk. Jerzego Zajuro i Pawła Habryka za dopomaganie pierwszemu na 7 dni więzienia, osk. Emila Cebule i Elżbietę Szendzielorz za paserstwo: skazano pierwszego na 30 złotych grzywny lub 5 dni więzienia, a drugą na 30 złotych grzywny lub 10 dni więzienia.

Co do Szulca Franciszka sprawę postanowiono odroczyć i na następną rozprawę sprowadzić jego księgi handlowe, wszystkich innych oskarżonych zwolniono z powodu braku co do nich dowodów winy.

Podajemy do łaskawej wiadomości wszystkich Szan. Firm, zakładów przemysłowych, udzielających ogłoszeń i inseratów „Polsce Zachodniej”, iż żadnemu z naszych akwizytorów nie przysługuje prawo inkasa. Inkaso załatwia sekretarz naszej Administracji zaopatrzonej w specjalne upoważnienie.

Administracja

możność stwierdzić, do jakich bezwstydnym i wprost napastliwym metod ucieka się prasa niemiecka, byleby tylko podtrzymać opinię, o rzekomym trwałym politycznym terrorze na Śląsku. A gdy w wyniku tej lajdackiej kampanji prasa niemiecka ulega niema-

łemu do dnu konfiskacie, to propaganda niemiecka robi znowu alarm z powodu rzekomego gnębienia rozwoju prasy niemieckiej. Ten niestęplany czynizm wychodzi jednak coraz bardziej na jaw, a cała naganka prasy niemieckiej doznaje coraz to większej kompromitacji.

Z chwili

Ciężki poród „komisji siedmiu”.

W atmosferze konsternacji i wstydu sejm Śląski stara się skłócić „komisję siedmiu”, która ma przeprowadzić śledztwo powstających zbrodni”. Mianowicie dziś ma się odbyć w sejmie narada, po której ma się wyłonić ów smrotny twór. Poród zapowiada się bardzo ciężki, kluby bowiem polskie nie kwapią się z wysuwaniem kandydatów, do tej sławetnej komisji. Klub P. P. S. w sejmie Śląskim wystosował już nawet pismo, do marszałka sejmu, a w tem piśmie zawiadania, że nie wysłał swego przedstawiciela do komisji siedmiu, która ma badać rzekome akty teroru na Górnym Śląsku, w myśl uchwały sejmowej powziętej na ostatniem posiedzeniu. Decyzyję swą motywuje Klub tem, iż uważa wniosek p. Korfanteo o wybranie tej komisji za agitacyjny i że dotychczasowa działalność podobnych komisji siedmiu nie budzi zaufania Klubu P. P. S.

Liczyć można na to, że również posłowie z W. P. R. nie zechcą się kompromitować udziałem w „śledztwie”, obliczonym na próbę podważania autorytetu władz i kompromitowania Zw. Powst. Śl. Toteż jeśli wogóle dojdzie do stworzenia owej poranionej komisji, to zawierać będzie ona tylko serdecznych sojuszników tj. Niemców i zwojenników p. Korfanteo, „Komisja” ta powinna obrać swolm przewodniczącym p. Korfanteo, a jego zastępcą p. Pawła i niechaj corychylej jedzie na teren zbierając dowody teroru”. Cała ta komedia „komisyjna” znajdzie swój żałosny koniec w jaskrawej kompromitacji.

Zanim idziesz kupić

konfekcję męską lub dziecięcą odwiedź tani sklep pierwszorzędnej konfekcji męskiej i dziecięcej

Józef Altmann Katowice

Wotewódzka 24, dojecha tunelem od Astorji P. T. Urzędnikom dajemy na dogodnych warunkach

Parę słów o Istebnej.

W spisie letnisk polskich figurowała także Istebna. Uroczą to okolica, najpiękniejsza jest w Śląskich Beskidach, niechaj kto chce chwali Zakopane lub Wisłę, tam piękne doliny z widokiem na błękit nieba i stoki gór; Istebna otoczona jest pasmami gór od wschodu i północy, a widok ma otwarty na zachód i południe przez znaną przełęcz Jabłonkowska. Dojazd jednak do Istebnej jest bardzo utrudniony, kto wszakże tam chce się dostać, niech raczej jedzie przez Żywiec—Zwardoń, a nie przez Ustroń, gdyż skraca drogę o dwie godziny.

Nie rozrywki i wygody, koncerty ni dancinigi czekają letniska w Istebnej, lecz spokój i świeże powietrze, nie smakołyki w wykwinnych restauracjach, lecz zdrowe, świeże, proste, górskie pożywienie w prywatnem mieszkaniu, nie wygodne auta ani eleganckie powozy, lecz góralskie półkoszki, ale za to tykaj pełnymi pierśmiami bez najmniejszego pyłku powietrze, wchłaniając zapach kwiatów i woli żywicy kap się w czystej wodzie, lub pij z źródeł wzmacniających apetyt. W rocznicę plebiscytową podziwiano górali w Katowicach, tu można poznać ich serce, życie i zwyczaje.

Dla urozmaicenia możesz w trować po lasach, zbierać grzyby i jagody, urządzić wycieczki nie karkołomne na skaliste szczyty, lecz wygodne czy to na Baranę leśnią, Ganczarke, Stozek lub bezleśną Chodźlą, Giarow, tu granica czechosłowacka (dawna węgierska) pełna wspomnień historycznych, tam granica Małopolski, tu szłaś z żonitą, tam „Jaskinia zbójców z ukrytymi skarbami”.

Parę tych słów dla wyjaśnienia, by uniknąć zarzutu, gdyż o Istebnej dużo się pisze, a gości potem czeka rozczarowanie.

HERBATA PERŁOWA
AROMATYCZNA, MOCNA I WYDAJNA
WIELKOPOLSKA FIRMA JASTRZĘBICA OPOLE

Mownica publiczna.

Walka z alkoholem.

Na podstawie kronik sądowych i policyjnych, na mocy głosów naukowych można stwierdzić z ubolewaniem, że piąta używania i nadużywania alkoholu szerzy się zastraszająco wśród starszych a także i młodzieży. Są dane, że można spotkać w szkołach złośliwych i w szkołach średnich dzieci, przyznające się, że pija wódke, dawaną im przez rodziców dla różnych złośliwych i złośliwych celów: „dla zdrowia”, „dla smaku” itp. Obok plagii picia szerzy się, jak z tego widać, już wśród młodzieży błędne przekonanie o istotnym zabójczym działaniu alkoholu.

Zło szerzy się i rozszerzy się jeszcze znacznie ku nieszczęściu naszego narodu, o ile nie zacznie się skutecznie przeciwdziałać mu. A konieczność przeciwdziałania chyba mówi sama za siebie. Walka o trzeźwość narodu podchodzi na Śląsku „Śląska Liga Przeciwaalkoholowa”, która w pracy swej pragnie skupić wszystkie jednostki, zdające sobie sprawę z doniosłości ruchu przeciwaalkoholowego, zwłaszcza w naszych czasach, gdzie pijaństwo bardzo niszczy siły ludu, dobytek i dobrobyt rodziny, zaluźnia więzienia i wprowadza na drogę występku.

Do Ligi Przeciwaalkoholowej może przystąpić każda organizacja polska, każda jednostka, szczerze pragnąca trzeźwości ludu i narodu — bez względu na osobisty stosunek do abstynencji.

Wierzymy niezłomie, że nasza „Liga”, nad której pracami raczyli łaskawie przejąć proktorkator Jego Ekskscelencja ks. Biskup dr. Lisiecki i Pan Wojewoda Śląski dr. Grażyński — znakdnie żywy oddźwięk u szerokich mas społeczeństwa.

Konieczność dbania o duszę ludu i o duszę młodzieży — o ich i całego społeczeństwa naszego, przyszłość wola do nas donośnym głosem: „Budźcie Trzeźwość Narodu!”

Wydział Przygotowawczy Śl. Ligi Przeciwaalkoholowej.

O skuteczną obronę czci ludzkiej.

Fala zniesławień zalewa dzisiaj nasz kraj. Rozlega się wołania, iż honoru swego trudno dziś sądownie bronić. Sprawy o zniesławienie ciągną się bowiem całe lata, a gdy zapada wreszcie wyrok, zawiera on zwykle sankcje niskie. Otóż sprawa przez nas omawiana, zajęła się stąta Delegacja Zrzeszeń i Instytucji Prawniczych, która wypracowała projekt obostrzenia odpowiedzialności za zniesławienie w druku. Nowela ta ma być wkrótce ogłoszona w formie rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej. Projekt składa się z 13 artykułów i wprowadza jednocześnie odnośne zmiany do kodeksów karnych wszystkich dzielnic naszego państwa.

Najważniejszą zasadą projektu jest podwyższenie wysokości kary za obrazę i zniesławienie, ze szczególnem podwyższeniem sankcji za zniesławienie w druku osoby urzędowej lub zajmującej wybitnie stanowisko samorządowe lub społeczne. Kogo należy pod pojęcie to pociągać — ustawa nie określa, pozostawiając to sądom. W wypadkach tych przestępstw nie wolno sądom, stosować artykułów o łagodzeniu kary. Nie wolno również wydawać t. zw. wyroków łącznych t. j. pochłaniających kary z wyjątkiem przestępstw spełnionych do chwili wniesienia do sądu skargi za pierwszy czyn, co do których wolno wymierzać łączną karę.

Ważną zasadą projektu jest dalej wprowadzenie grzywny od 1 do 10 tysięcy złotych. Ściganie może być także od autora napadniętym, ewentualnie od wydawcy pisma lub drukarni. W razie nieuczynienia grzywny w ciągu miesiąca od daty prawomocności wyroku, sąd, jak wstąpi projekt, zawiesza wydawnictwo, aż do jej uiszczenia. Artykuł ten ma wyraźnie na celu walczenie niezdrowych sensacji, stwarzających kosztem ludzkiego honoru.

Najbliższą zasadą do zmian przepisów proceduralnych jest wprowadzenie zasady jednolinstancyjności, czyli wyłączenie apelacji. Od wyroku pierwszej instancji, przysięga natomist skargę kasacyjną do Sądu

Nawyższego. Nader istotnym jest również przepis projektu nakazujący sądom prowadzenie spraw o zniesławienie w sposób przyspieszony narówni z aresztanckim.

Jak z powyższego wynika, projekt noweli w doniosłej kwestii skuteczniejszej obrony czci ludzkiej wysunął zasady nader słuszne i praktycznie celowe.

z sali sądowej.

Za zniewagę sędziego.

Druga izba karna S. O. w Katowicach dnia 31 maja br. rozpatrywała sprawę Jana Kustosa odp. redaktora „Głosu Górnego Śląska” oskarżonego o zniewagę sędziego sądu okręgowego w Katowicach p. Herlingera.

Mianowicie w dodatku do „Głosu Górnego Śląska” „Der Pranger” Nr. 74 z listopada ub. roku ukazał się artykuł pod tytułem „Was soll das bedeuten”. W artykule tym Kustos występując

przeciwko przewodniczącemu pierwszej izby karnej w Katowicach sędziemu Herlingerowi zarzucił m. j. jako sędziemu nieznajomość ustaw i brak obiektywności przy rozstrzygnięciu jego spraw.

Na rozprawie sądowej oskarżony zarzutów swych nie zdołał udowodnić wobec czego sąd skazał go za zniewagę na 10 dni więzienia, zamieniając mu więzienie na grzywnę w kwocie 50 złotych.

Za zniewagę starosty.

Sąd powiatowy w Katowicach, dnia 31 maja br. rozpatrywał sprawę Syndyka magistratu w Katowicach, Stanisława Kulmerta oskarżonego o zniewagę dra Potyki starosty świętochłowickiego.

Mianowicie swego czasu w „Orodowniku samorządowym” ukazał się artykuł pod tytułem: „Skromne zapytanie”. W artykule tym autor nie wymieniając nazwiska wspomnianego, że pewien starosta wydaje takie zarządzenia, jak za czasów ochlary carskiej. Z powodu jednak tego, że artykuł ten ukazał się pod zarządzeniem p. starosty Potyki, ażeby go zawiadamiano zawsze o posiadze-

niach związku gmin, czego przedtem nie praktykowano, starosta poczuł się obrażony, gdyż wszyscy urzędnicy w jego powiecie po przeczytaniu tego artykułu rozumieli, iż w tym wypadku tylko on wchodzi w rachubę. Przyniesione sprostowanie przez starostę Potykę nie zostało umieszczone w całości, a w znacznym skróceniu.

Sąd po naradzie uznał osk. Kunerta winnym zniewagi i skazał go na 50 zł. grzywny i ponowne umieszczenie całkowitego sprostowania nadesłanego przez starostę dra Potykę.

W. Kasperowicz.

Wiadomości bieżące.

TEATR POLSKI.

„Romantyczni”.

Pełna uroku poezji komedia w 3 aktach E. Rostanda „Romantyczni”, która na premierze odniosła pełny sukces, ukaże się po raz drugi w środę, 1 czerwca. W rolach głównych wystąpią pp. Michałowska, Wracki, Kłowski, Chmurkowski i Palański.

W czwartek, 2 czerwca po raz trzeci wystawiona z przepychem wspaniała opera P. Czajkowskiego „Dama pikowa”. W partiach głównych zbierają resztkę oklaski pp. L. Zamorska, J. Chodakowska, Wolska-Sobańska, Fr. Bediewicz (występujący gościnnie art. opery warszawskiej), E. Narodziński, L. Reychane, A. Kocpiuszewski, Marjański, Romanowski i inni. Dyrygent kierownik opery p. Milan Zuna.

„Faust”.

Wspaniała opera w 5 aktach z muzyką K. Gonnoda, ukaże się na scenie katowickiej po raz pierwszy w bieżącym sezonie w sobotę, dnia 4 czerwca.

„Proboszcz wśród bogaczy”.

Najbliższą premierą w dziele komediowym będzie słynna komedia w 5 aktach Andre de Lorde i Pierre Calme, według powieści Clement Vautel „Proboszcz wśród bogaczy”. Tytułowa postać Proboszcza odtworzy najwybitniejszy artysta zespołu dramatycznego p. Kazimierz Kłowski.

REPERTUAR TEATRU KATOWICKIEGO.

Środa 1 czerwca „Romantyczni”.
Czwartek 2 czerwca „Dama pikowa” (występ Fr. Bediewicza).
Sobota 4 czerwca „Faust”.
Niedziela, 5 czerwca „Polska Krew” o godz. 8 wieczór.
Poniedziałek, 6 czerwca „Dama Pikowa”.
Wtorek, 7 czerwca „Proboszcz wśród bogaczy” (premiera).

(K) Mianowania w sądownictwie. Min. Sprawiedliwości zamianował asesorów sądowych Wojciecha Władysława sędzią powiatowym i Władysława Pawła Kocpca sędzią powiatowym w Katowicach.

(K) Pierwszy upalny dzień. Zimny tegoroczny maj, chcąc po sobie zostawić jakie takie wspomnienie — obdarzył nas wczoraj niezwykłym — jak na maj — upałem. Cięplota w południowych godzinach sięgnęła 28 stopni. Również wczoraj był ciepłutki, miły... taki naprawdę wiosenny. Jeżeli dać wiarę wróżbom chińskim, że jaki ostatni dzień miesiąca, taki i będzie na-

stępny miesiąc, to mielibyśmy upalny czerwiec. A trochę ciepła zdołoby się...

(K) Stuzne konfliktaty. Na podstawie Orzeczenia Sądu powiatowego w Katowicach został skonfiskowany numer 147 „Oberschlesische Volksstimme” z dnia 30 maja br. za artykuł p. t. „Grüsse aus Pölnisch - Oberschlesien”, oraz numer 123 „Kattowitzer Zeitung” z dnia 31. maja br. za artykuł p. t. „Ein deutscher Gemeindevertreter überfallen”. Nadto Sąd Powiatowy w Tarnowskich Górach zarządził konfiskate nr. 122 „Kattowitzer Zeitung” z dnia 29. maja br. za artykuł „Banditenüberfall auf deutsche Lehrer”, numer 122 „Oberschlesischer Kurier” z dnia 29 maja br. za artykuł „Neuer Ueberfall in Radzionków” i nr. 83 „Siemianowitzer Zeitung”, numer 64 „Lublinitzer Zeitung”, oraz numer 61 „Tarnowitzer Kreis- und Stadtblatt” za artykuły p. t. „Ueberfallen”.

(K) Sprawy rzemieślników polskich. Delegacja Związku Polskich Samod. Rzemieślników i Przemysłowców na Śląsku z p. prezesem Pójda i p. Pierzchałskim na czele była przyjęta przez P. Wojewodę w sprawie akcji kredytowej dla polskiego rzemiosła i drobnego przemysłu. Delegacja przedłożyła P. Wojewodzie uprzednio obszernie umotywowany memoriał, wykazujący, że wobec poważnego rozrostu Śląskowi, który dzisiaj posiada już przeszło 50 kół na całym Śląsku, udzielony przez Rząd dla rzemiosła i drobnego przemysłu kredyt jest niewystarczający. Delegacja Związku wyjeżdża w tych dniach do Warszawy, gdzie z przedstawicielami Rządu odbędzie się szereg konferencji. W dniu 7 czerwca br. delegacja przyjęta będzie na audyencji u p. wiceprezjera prof. Barla oraz u p. ministra skarbu Czechowicza. Po powrocie delegacji z Warszawy nastąpi definitywny rozdział kredytów pomiędzy poszczególne kolarstwa. Rozdziałem kredytów zajma się na O. Śląsku Banki Ludowe i na Śląsku Cieszyńskim Spółdzielnie Kredytowe pod nadzorem Banku Związku Spółek Zarobkowych.

(K) Kurs dla techników strzelniczych. W dniu 7 czerwca br. rozpoczyna się VI kurs dla techników strzelniczych zorganizowany przez Dyrekcję Kopalni doświadczalnej „Barbara”. Na kursie będą tematem wykładów m. in. materiały wybuchowe, środki zapalające, płynie powietrze loka materiał wybuchowy, przepisy górnicze o używaniu materiałów wybuchowych i o ich transporcie, oraz technika strzelnicza. Ponadto odbędzie się szereg wykładów praktycznych do fabryk materiałów wybuchowych do kopalni doświadczalnej „Barbara” i do innych kopalni. Wykłady kończą się 30 czerwca br., a w dniach 11, 12 i 13 lipca br. odbędzie się egzamin wo-

Z trzeciego powstania górnośląskiego.

Biuletyn bojowy N. K. W. P. G. Śl. z dnia 27 maja 1921 r.

Niemcy w dalszym ciągu przypuszczają ataki, wzmacniane świątecznym dopływem sił z zewnątrz. Dziś w nocy atakowali silnie w rejonie Oleśna, Krośnice, Góry św. Anny, Starego Koźła, Zawady i Łęg (powiat Raciborski) — wszystkie ataki zostały odparte. W walkach tych nieprzyjaciel poniósł wielkie straty.

Podkreślić należy męstwo i wytrzymałość naszych oddziałów powstańczych, które unicestwiły wielokrotnie zamiary nieprzyjaciela przelamania naszego frontu.

W oddziałach niemieckich konstatuje się coraz liczniejszy udział żołnierzy Reichswehry.

Nad Oleśnem, Górą św. Anny, Wodzisławiem i Bytomiem pojawiły się samoloty niemieckie, które ostrzeliwały bezbronną ludność cywilną w miastach i rozrzuciły odezwy niemieckie.

Raporty z okolic Olszyna (powiat Raciborski), do których na kilka godzin w dniu 23 bm. wtargnęły oddziały nieprzyjacielskie, wykazują niesłychane barbarzyństwa żołdaków niemieckich. Ludność zwróciła się do Komisji Międzysojusznicyj o sprawdzenie na miejscu dokonanego zniszczenia.

(—) Lubieniec,

Szef sztabu N. K. W. P. G. Śl.

bec wicedyrektora Wyższego Urzędu Górniczego w Katowicach, poczem zostaną wydane świadectwa, uprawniające do zajmowania stanowisk, techników strzelniczych w kopalniach okręgu.

(K) Wycieczki do kopalni. Wyższy Urząd Górniczy komunikuje: Porządek przyjmowania wycieczek od 1-go czerwca br. po kopalniach tutejszego Zagłębia został ustalony w następujący sposób: 1-go „Ferdynand”, 2-go Mysłowice, 3-go Florentyna, 4-go Wujek, 7-go Jerzy, 9-go Mokry, 9-go Giesche, 10-go Kleofas, 11-go Richter, 12-go Hrabina Laura, 14-go Książ, 15-go Boer, 17-go Wawel, 18-go Niemcy, 20-go Śląsk, 21-go Wolfgang, 22-go Goduła, 23-go Gotthard, 24-go Hildebrandt, 25-go Pokój, 26-go Matylda Wschód, 28-go Matylda Zachód, 30-go Eminencja. W dniach wymienionych kopalnie przyjmują wycieczki od godz. 9 rano, przyczem zwiedzac można tylko urządzenia powierzchni.

(K) Wycieczka na galarech. W niedziele, 5 bm. zespół tow. śpiewaczych w Nikiszowcu urządził wycieczkę na galarech do Chelmu. Zbiórka w Nikiszowcu, na pl. Szkolnym o godz. 5:30, wymarsz z muzyką o godz. 5 m. 30 Odjazd z Słonej o godz. 7. Złozczenia na powyższą wycieczkę przyjmują przez tow. śpiewaczych „Morhuzko” p. R. Zawada i przez tow. śpiewaczych „Halka” p. J. Sławy.

(K) Zebranie organizacyjne Zn. Fmvereyt Urzędników Państw. Wojew. Śl. w Katowicach odbędzie się dnia 4 bm. o godz. 17 w Domu Związkowym (pokój 2), przy ul. Mickiewicza. Na porządku dziennym m. i. uchwalenie projektu statutu Związku, uzupełnienie zarządu oraz wolne głosy. Upraszają się o liczny udział.

(K) Odczyt. Dnia 1 czerwca o godz. 8 popoł. w sali Rady Miejskiej z inicjatywą Związku Gmin i Miast, dr. Rudolf Quast wygłosi odczyt p. t. „Nowa ustawa stemplowa”, dla przedstawicieli miast i gmin.

(K) Zabawa dla dzieci, która w m. młodziele urządziła Konferencja Pań Miłoś. Ina św. Wincentego a Paulo w Domu Związkowym przy kościele N. M. P., wypadła znakomicie i zgromadziła liczną rzeszę miłośników z rodzicami. Pod artystycznym kierownictwem p. Rozwadowskiej-Bieninowej, artystki Teatru Polskiego, odtoczyły dzieci udanie tańce stylizowane i wygłosiły piękne deklamacje i monolog. Następnie na sali bawiły się wesolo wszystkie dzieci. Trochę wiaż za panie z konferencji pod kierownictwem pp. Jackowskiej, Czaplkiej i Bastgenowej ugościły dzieci smacznym podwieczorkiem. Dochód z tej zabawy przeznaczony został na pomoc dla biednych dzieci, przystępujących poraz pierwszy do Komuni. Ina.

(K) Piąta plajdstwa na G. Śląsku. Dn. 40 maja br. w sali posiedzeń Rady Miejskiej w Katowicach pod przewodnictwem ks. prałata Kaplicy odbyło się ważne zebranie Komitetu Wojewódzkiego Śląskiej Ligi Przewalkoholowej. Na zebraniu p. prof. Stawicki z Myslowie wygłosił nadzwyczaj ciekawy referat o alkoholizmie. Referent przytoczył m. in., iż na G. Śląsku zarejestrowano już przeszło 7000 nałogowych alkoholków. Ogółem G. Śląsk przepiła rocznie 20 milj. zł. Jeśli zważymy, iż nowy gmach Urzędu wJewódzkiego kosztuje kilka milj. zł., to widzimy, że za pieniądze, stracone bezpostrzeżnie na alkohol, można byłoby co rok wybudować kilka gmachów użyteczności publicznej, dając przymem zarobek tysiącom bezrobotnych, ożywiając przemysł i zapewniając dach nad głową licznym bezdomnym rodzinom. (2)

(K) Dekoracja balkonów i grobów kwiatami. Z nadejściem ciepłych dni rozpoczyna się sezon upiększania balkonów i grobów kwiatami. Zwracamy uwagę, że przy tej sposobności można spełnić użyteczny, polecający się prace Sierocińcowi im. Dr. Mieleckiego, który posiada fachowe siły i odpowiedni zapas kwiatów. Sierociniec mieści się w Katowicach przy ul. Plebiscytowej nr. 46, tel. 25-76.

(K) Jarmarki na G. Śląsku w czasie od 1 do 15 czerwca 1927 r. Kotowice: 14 czerwca — bydło, konie, świnię, owce i kozy. Lubliniec: 7 czerwca — bydło i konie. Mikołów: 1 czerwca — bydło, konie i kozy. Pszczyna: 8 czerwca — bydło, konie, świnię, owce i kozy. Rybnik: 7 czerwca — bydło i konie. Bieruń Stary: 15 czerwca — bydło i konie. Woźniki: 13 czerwca — bydło, konie i świnię.

(K) Z rynku spożywczego. Na poniedziałkowe posiedzenie magistrackiej Komisji cennikowej w Katowicach uchwalono następujące ceny: Na mięso i wyroby mięsne licząc za pół kg.: wołowina, wieprzowina lub cielęcina w składach rzemieślniczych 1,50 zł.; w halli targowej 1,40 zł. Stojąca surowa 1 gatunku 1,90 zł. Kielbasa krakowska gotowana 1,90 zł., w halli 1,70 zł., w trojbanku w składach 1,90 zł., w halli 1,70 zł. salceson 1,70 zł., w halli 1,60. Kielbasa z czosnkiem 1,60, w halli 1,50 zł. Towary spożywcze za pół kg.: mąka pszenna 60 gr., mąka żytnia 70 proc. 42 gr.; ostatek faryna 74 gr.; chleb razowy 31 gr.; bułka 38 gramowa 5 groszy. Warzywa za pół kg.: pietruszka 35 gr.; marchew 15 groszy; ziemniaki 5 kg. 90 gr.; kapusta biała 15 gr.; szpinak 40 gr.; dwie główki sałaty 5 gr. Nabiał: jalko wiejskie sztuka 12 gr.; masło deserowe na targu 3 zł.; masło wiejskie na targu 2,60 zł.; masło do potraw na targu 2,40 zł.; ser rowi suchy 0,50 gr.; litr mleka 40 gr. Nowy cennik obowiązuje od dnia 1 czerwca br.

Z Katowickiego.

(K) Podziękowanie. W związku z włączeniem urzędowa 26 maja staraniem komisji kult.-oświatowej Kola Z. O. K. Z. w Myslowicach na rzecz P. C. K., Zarząd Kola składa za naszym pośrednictwem serdeczne podziękowanie WPP, Dyrektorowi Sem. mešk. Chelchukowi za bezinteresowne użyczenie sali i orkiestry; dyrygentowi orkiestry seminarjalnej p. Lubczykowski i członkom orkiestry; przeselowi tow. „Harmonii” p. Barańskiemu i dyrygentowi chórowi tow. P. Grzeszczakowi, WPP, członkini i członkom zespołów śpiewackich „Harmonii” oraz p. Dubielowi za urozmaicenie programu wieczornicy humorystycznymi monologami.

(K) Odpust w Małej Dąbrówce. Przypadał na dzień 13 czerwca. Odbył się w bieżącym roku w niedzielę, 19 czerwca. (1)

(K) Pomnik Poległych Powstańców w Małej Dąbrówce. Na posiedzeniu komitetu budowy pomnika Poległych Powstańców w Małej Dąbrówce, uchwalono, że pomnik ów stanie na planie przed kościołem parafialnym. (1)

(K) Kto ma książkę, wypożyczona w bibliotece T. C. L. w Małej Dąbrówce, powinien takową zwrócić do dnia 20 czerwca br. Po tym terminie biblioteka będzie zamknięta aż do odwołania, w celu przeprowadzenia kontroli oraz naprawy zniszczonych książek. (1).

(K) Z ruchu oświatowego w Brzezince. W ubiegły awartek odbyło się w Brzezince zebranie oświatowe Z. O. K. Z. i powstańców poświęcone uczczeniu pamięci wieszczki narodowej Juljusza Stowackiego, którego prochy spoczną w b. m. na ziemi polskiej, na Wawelu. Referat o ideologii religijnej, narodowej i ogólnoludzkiej Stowackiego wygłosił p. Kasztelniczek, naucz.

Wiadomości gospodarcze

NIESLUSZNE ATAKI NA POLITYKĘ RZĄDU W SPRAWIE EKSPORTU I IMPORTU ZBOŻA.

Wobec bezpodstawnych pogłosek o wielkich ilościach eksportu żyta Min. Rolnictwa komunikuje, że wywiezienie z Polski od 1 lutego rb. ogółem 78-600 tonn; a w tym samym czasie przywieziono 18.199 tonn. W następnych miesiącach wywozu nie było. Wobec produkcji zeszłorocznej (przeszło 5 milionów tonn żyta) wywóz stanowił znikomą odsetek i niema wpływu na kształtowanie się cen wewnątrz kraju.

Wywoziłszy żyto po cenie 22,3. 24,2. 23,6. 25,4 zł. w zlocie, natomiast płaciliśmy za przywózzone żyto 20,3. 21,5. 23,1. 23,4. 20,9 i 22,5 zł. w marcu; zmiana przeto wywozu na przywóz odbywała się stale z wyraźną korzyścią dla kraju, powiększoną przez uniknięcie strat na przechowywaniu ziarna i procentach. Jednocześnie przywóz żyta pokrywał się zwiększonym wywozem innych płodów rolnych. Po ukończeniu robót polnych należy oczekiwać silniejszej podaży żyta na rynku wewnętrznym.

Zwyczajowej tendencji światowej na zboże i powiększeniu przez to zdolności nabywczej wsi zawdzięczać należy od kilku miesięcy ogólnie w przemyśle, stopniowe zmniejszenie się liczby bezrobotnych i ogólna poprawa gospodarczą kraju.

PRODUKCJA ROPY BORYSLAWSKIEJ W KWIECIU B. R.

W miesiącu kwietniu b. r. wyprodukowano i odcieczone w Zagłębiu Boryslawskim ogółem 43 051 dziesięciotonnowych wagonów ropy.

IMPORTUJEMY ROCZNIE ZA 50 MILJ. ŻŁ. ŚLEDZI.

Handlowe pisma polskie — opowiadając sprawę uzdrowienia naszego importu śledzi — podnoszą, że sprowadzamy w ciągu roku do Polski śledzi za 40 do 50 milj. zł. Jednocześnie przytaczają statystykę konsumpcji śledzi w poszczególnych krajach, posługując się broszurą prof. Borowika. Konsumpcja rocz-

głm, państw, w Myslowicach. Pouczający i b. ładnie wypowiedziany referat zebrałi przyjęli z wielkim zainteresowaniem. Inicjatywa zebrania wyszła od Z. O. K. Z. od ruchliwych działaczy tej organizacji p. Potrzeby, prezesa i p. kier. szkoły Ślesińskiego, sekretarza Kola.

(K) Koncert w parku Hohennehgo w Welnowcu. Staraniem zarządu Tow. Muz. w Welnowcu, odbędzie się wiosenny koncert dete orkiestry w niedzielę 6 bm. o godz. 3 m. 30 p. w parku Zakładów Hohennehgo w Welnowcu. Orkiestra odegra kilkanaście utworów muzycznych, prócz tego będą niespodzianki jak: koło szczęścia i inne. Wstęp do parku wolny. Bufet obficie zaopatrzone. Blizsze szczegóły podadzą afiszce. Dojazd z Katowic tramwajem (s. ulicy Zamkowej), autobusem (z Ryнку), pieszo 20 minut z Katowic do parku w Welnowcu. W razie niepogody odbędzie się koncert w poniedziałek 6 bm. o tym samym czasie.

Z Świętochłowickiego.

(S) Wileńska „Reduta” w Król. Hucie. Staraniem Z. O. K. Z. odbędzie się w dniu 2 bm. w sali „Hrabia Reden” w Król. Hucie przedstawienie znanego zespołu teatralnego „Reduta” z Wilna, pod dyrykcją jednego z największych artystów polskich, Juljusza Osterwy. Odegrana zostanie kom. w 5 aktach A. Fredry: „Śluby Panieńskie”. Oczekiwac należy, że społeczeństwo nasze przyjmie z żywym zadowoleniem występ „Reduty”, znanej ze swej doniosłości, dla sprawy narodowej działalności na kresach wschodnich i zupełną tłumnie sale hotelu „Hrabia Reden”. Bilety można wczesniej nabyć w Sekretarjacie Z. O. K. Z. w Król. Hucie, przy ul. Moniuszki 1.

(S) Z działalności „Kasyne Polskiego” w Świętochłowicach. Dnia 26 maja br. odbył się w „Kasynie Polskiem” wykład p. nauze. Probskiego na temat: „Nasze zdrowiska i młocęca kapielowa”. Prelegent w barwnych słowach przedstawił bogactwo i piękność naszych urodzisk, dając w ten sposób niejednemu z obecnych słuchaczy wskazówki, dokąd najlepiej udać się w bieżącym sezonie wakacyjnym na wypoczynek.

(S) „Artylerja”. Staraniem „Kasyne Polskiego” w Świętochłowicach, dnia 1 czerwca br. o godz. 8 wcz. insp. Poniolik wygłosi wykład na temat: „Artylerja”,

na śledzi w Polsce wynosi 3 kg. na głowę, Niemiec zjada śledzi cztery razy więcej, Rosjanin dwa i pół razy więcej, Anglik sześć razy więcej (18 kg.) a Japończyk aż dwanaście razy więcej, bo aż 90 kg. na głowę rocznie.

DEWIZY WSCHODNIE.

Berlin. Wyprawy na Warszawę 47,00—47,20, na Poznań 47,025—47,225, na Bukareszt 2,54—2,552, na Rygę 81,08—81,42, na Kowno 41,71—41,891, złoty 47,025—47,425.

PAPIERY PAŃSTWOWE.

Warszawa b. 5% pożyczka konwers. 67—67,25, dolarówka 54,75—55, pożyczka kolejowa 102,90—103, 8% listy zastawne Banku Gospodarstwa Krajowego 92, 8% listy zast. Państw. Banku Rolnego 92, 8% obligacje kom. Banku Krajowego 93.

AKCJE WARSZAWSKIE

Warszawa b. Bank Dyskont. 135—130, Bank Handl. 7,85—8,05, Bank Polski 153—155, Bank Sp. Zarobkowych 92, Bank Zjedn. Ziemi Polskich 3,85, Brown Broveri 3, Chodorów 141, Częstocice 3,50—3,55, Michałów 0,75, Warsz. Cukier 6,00—5,90—5,95, Łazy 0,45—0,47, Wysoka 129—131,50, Warsz. Węgiel 114—113—113,50, Nobel 6,05—6, Fitzner 6,85—7, Lilpop 33,50—33,75—33,50, Cegliska 46, Modrzewów 10,15—10,30, Ostrowiec 81, Rudzki 2,90, Poick 3,40, Starachowice 75—75,75, Ursus 2,30, Zawiercie 41,50—42,50, Zyrardów 20,25—21, Borkowski 3,75—3,80, Spirytus 3,60, Żegluga 0,63—0,61, Drogi żelazne 32,50.

GIELDA ZBOŻOWA.

Berlin. Pszenica 206—300, żyto 272—278, jęczmień 235—267, owies 244—260, kukurudza 195—198, mąka pszenna 37,75—39,75, mąka żytnia 36,75—38,50, pszenka 16, ospa żytnia 18,50, groch Wiktorja 42—58, groch drobny jadalny 27—30, groch pastewny 22—23, peluska 20—22, bub polny 20—22, wyka 22—24,50, lubin niebieski 14,75—15,75, lubin złoty 16—17,50, saradela 18—23, kuczy rzepakowe 15,60—16,10, kukurydza 19,80—20,20, wyłoki suche 13,40—13,60, wyłoki Soja 19,80—20,30.

(S) Roki sądowe w Szarleju. W piątek dn. 3 czerwca br. odbędzie się w budynku Zarządu gminy w Szarleju roki sądowe dla gmin Szarleja i Wielkich Piekar. (a).

(S) Wpisy do komunalnego gimnazjum w Szarleju. Wpisy do egzaminów wstępnych do klas od I—V, w gimnazjum komunalnym w Szarleju, odbywać się będą w godzinach urzędowych od 1—15 czerwca br. (a)

(S) Zawłodzenie. Biuro Zw. Powst. Śl. w Rudzie zostało otwarte przy ul. Kościelnej 10 u p. Adama, i czynne jest w każdy poniedziałek, środę i piątek od godz. 16-tej do 18-tej. — Za wydział: Ratka, prezes, Danecko sekretarz.

Z Pszczynskiego.

(P) Sprawy komunalne powiatu pszczyńskiego. Starosta w Perczynie p. Dr. Szallinski zatwierdził w większych gminach powiatu pszczyńskiego następujące zastępstwa gminne: Brzezce: Skonupka Teofil (komisarzem), Godzdzek Jan I, Godzdzek Jan II. (Błocow: Klekot Józef, Dyzas Paweł, Sisko Ludwik, Grzawa: Wojciech Józef, Mikolajec Paweł, Swęda Jan. Łodyżny: Spwa Paweł, Kozłowska Jan. Urbanczyk Michał, Koncewicz Jan. — Łąka: Jaluwy Paweł, Zntł, Walczek Buchta, Michna, Łaziska Dolne: Moron Tendor, Ciałon Emanuel, Marjo Franc. Łaziska Górne: Otawa Mikolaj, Ratka Józef, Ratka Wojciech, Kachel i Gajda: Łaziska Średnie: Szuster Jan, Moczko Józef, Brzezalka Konst. Sopora Fr., Murcki: Jonas Stefan, Kukowka Stefan, Wolałowicz Alojzy, Trembaczewski i Maruszczyk Orzesze: Szaraniec Jan, Sruos Wojciech, Watała Maciej, Patuwicki: Dynda Józef, Rótkewil Wilhelm, Kucz Jakób, Stara Wieś: Kokot Józef, Podlesie: Jurek Robert, Oko Ryszard, Bezała Józef, Łuska Al. (a)

(P) Wpisy do Państw. Gimnazjum w Pszczynie. Wpisy uczniów do I klasy do Państwowego Gimnazjum w Pszczynie odbędzie się od 1 do 15 czerwca br. od godz. 8 do 10 przed południem. Przyjmuje się chłopców w wieku od 10 do 12 lat. Należy przedłożyć a) świadectwo urodzenia, b) świadectwo ochronnego szczepienia ospy, c) ostatek świadectwo szkoły poprzedniej.

(P) W sprawie zawołania na urządzenie zabaw w Mikołowie. Magistrat m. Mikołowa podaje do wiadomości, że o wszelkie zawołania na urządzenie koncertów, zabaw itd. należy się

starać w miejscowym urzędzie, najpóźniej 24 godziny przedtem.

Z Rybnickiego.

(R) Założenie szkoły koszykarskiej w Rybniku. Sl. Izba Rolnicza otwiera z dn. 1 czerwca br. szkołę wyrobów koszykarskich, która mieścić się będzie w gmachu szkoły rolniczej w Rybniku. Nauka w tej szkole trwać będzie 8 miesięcy przez dwa okresy letnie, tj. każdorazowo od 1 czerwca do 30 września, (a)

(R) Wieczorek odbył się w Ligocie Rybnickiej. Onegdaj odbyło się w Ligocie Rybnickiej przedstawienie działu szkolnej, która odegrała sztukę patriotyczną pod tyt. „Wanda, księżniczka krakowska”. Licznie zebrana publiczność darzyła wykonawców hucznymi oklaskami. Szczery zachwyt publiczności wywołał efektowny żywy obraz. Na zakończenie uroczystości przemówił ks. proboszcz, a następnie odpiewano chórem „Boże coś Polskę”. Był to jeden z miłych wieczorków, które często urządza w Ligocie Rybnickiej miejsc. nauczycielstwo.

(R) I Komunia św. w Książnicy. Dnia 26 maja br. w miejsc. kościele parafialnym odbyła się uroczystość I Komunii św. Do Stońskiego przystąpiło w tym dniu 35 dzieci.

Z Tarnogórskiego.

(T) Zjazd delegatów rolniczych w Tarn. Górach. W niedzielę, 29 maja odbył się zjazd delegatów kółek rolniczych pow. tarnogórskiego, na którym obecny był m. i. starosta dr. Bocheński. Wygłoszono wykład o znaczeniu uprawy roślin motylkowych, poczem omawiano rozwój spraw, a m. i. mający się odbyć 24 czerwca w Tarn. Górach przegląd hydta. W końcu p. starosta przemówił do zebranych rolników, zachęcając do intensywniej. zbiorowej pracy nad podniesieniem wytwórczości rolniczej.

Z Sublimickiego.

(L) Przyłączenie kolonii Lubockie do gminy Kochanowice. Kolonia Lubockie, należąca do dwóch gmin, a mianowicie do Kochanowic i do Kołocic, ostatnio uchwala Wydział Powiatowy w Lublińcu, została całkowicie przyłączona do gminy Kochanowice. (a).

Z Cieszyńskiego.

(C) Uchodźcy Ziemi Cieszyńskiej P. Wołew. Grażyńskiemu. Uchodźcy Ziemi Cieszyńskiej, reprezentujący uchodźców rozproszonych po wszystkich województwach Rzeczypospolitej Polski, zebrani na zjeździe w dniu 22 maja br. w Dzierżycach, składają JWPaństwu Wojewódzie hold i uznanie za Jego owocne starania o przywrócenie uchodźcom Śląska Cieszyńskiego możliwości otrzymania przez kole ugruntowania Państwowości Polskiej na Kresach Zachodnich przez wprowadzenie w życie akcji zdążającej do odbudowy uchodźcom warsztatów pracy zburzonych przez zaborców, jakoteż o czynione starania, celem uzyskania funduszy na odszkodowania na straty materialne przez nich poniesione.

(C) Kto zgubił? Zmiliony książek, lańskich samochodów ciężarowych i piaszczyk dziecięcy można odebrać w Dyr. Polcei w Bielsku w godzinach urzędowych.

Program radiowy

Programy polskie: Warszawa godz. 12-00 — 17,15 — Komunikaty i Odczyty, 17,15 — Koncert symfoniczny — Mozart, Schubert, Liszt i Sproen, 18,40 — 20,30 Odczyty i Komunikaty, 20,30 „Bastien et Bastienne” opera komiczna Mozarta, Kraków, godz. 17,15 Transmisja z Warszawy, 18,40 — 20,30 Odczyty, — 20,30 Transmisja z Warszawy, Poznań godz. 13,30 koncert, i 20,15 koncert.

Koncerty zagraniczne.

Wrocław, godz. 16,30 i 20,10. Praga godz. 11,00—12,15 20,10 muzyka francuska Langenborg, godz. 13,40—17,30 i 21,00. Berlin godz. 17,30 koncert kameralny, 22,00 muzyka operkowa. — Włocław, godz. 11,00—16,15 — 21,15.

Wydawca: „Polska Zachodnia”, Spółka Wydawnicza s. o. p.

Redaktor odpowiedzialny: Wiktor Dyląg w Katowicach. — Druki: „Kategoria i Drukarza Katolicka”, Katowice, Warszawa 88.

